

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/16/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4318200271
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4318200271.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v spore žalobcu: A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C., D. XXX, zast. B. B. D., ml., advokátom, so sídlom Trenčín, J. Zemana 3141/101, proti žalovanej: E. A. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom G., H. XXX/XX, zast. JUDr. Luciou Filipkovou, advokátkou, so sídlom Banská Bystrica, Sládkovičova 26, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaniach žalobcu a žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 8. júla 2024 č. k. 5C/2/2018-1733 v spojení s dopĺňacím uznesením zo dňa 30. októbra 2024 č. k. 5C/2/2018-1806 takto

r o z h o d o l :

Odvolačí súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie m e n í takto:

I. Súd bezpodielové spoluvlastníctvo žalobcu a žalovanej vyporiadava tak, že do výlučného vlastníctva žalovanej p r i k a z u j e :

- nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, k. ú. G., okres Levice, obec G., a to:
C-KN parc. č. 5999/130 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1 073 m²,
C-KN parc. č. 5999/503 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 20 m²,
C-KN parc. č. 5999/712 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 168 m²,
stavbu - garáž súp. číslo XXX, postavenej na C-KN parc. č. 5999/503,
stavbu - rodinný dom súp. č. XXX, postavený na C-KN parc. č. 5999/71,
spolu v hodnote 170 371,64 eura.

Do výlučného vlastníctva žalobcu súd p r i k a z u j e :

- stavbu - garáž nezapísanú na liste vlastníctva, ktorá je postavená C-KN parc. č. 5999/488 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 18 m², zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX, k. ú. G., okres Levice, obec G.,
- C-KN parc. č. 5999/488 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 18 m², zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX, k. ú. G., okres Levice, obec G.,
spolu v hodnote 4 692,42 eura.

II. Súd prikazuje žalobcovi zostatok dlhu vyčísleného ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov z titulu zmluvy o pôžičke uzavretej s B. B. vo výške 23 500,- eur.

III. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi titulom vyrovnania podielov sumu 46 761,03 eura do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

V. Žalobca je povinný zaplatiť na účet Okresného súdu Levice súdny poplatok za vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov v sume 2 625,75 eura, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

VI. Žalovaná je povinná zaplatiť na účet Okresného súdu Levice súdny poplatok za vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov v sume 2 625,75 eura, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

VII. Súd priznáva znalcovi E. I. J. nárok na znalečné za podaný znalecký posudok, ako aj za výsluch znalca na súde voči žalobcovi a žalovanej, ktoré sú mu povinní nahradiť spoločne a nerozdielne v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady znalečného bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

VIII. Súd priznáva znalkyni E. K. L. nárok na znalečné za podaný znalecký posudok voči žalobcovi a žalovanej, ktoré sú jej povinní nahradiť spoločne a nerozdielne v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady znalečného bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Napadnutým rozsudkom (druhým v poradí) súd prvej inštancie vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo žalobcu a žalovanej tak, že do výlučného vlastníctva žalovanej prikázal: nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, k. ú. G., okres Levice, obec G., a to: C-KN parc. č. 5999/130 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1 073 m², C-KN parc. č. 5999/503 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 20 m², C-KN parc. č. 5999/712 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 168 m², stavbu - garáž súp. číslo XXX, postavenej na C-KN parc. č. 5999/503, stavbu - rodinný dom súp. č. XXX, postavený na C-KN parc. č. 5999/71, spolu v hodnote 170 371,64 eura (I.). Do výlučného vlastníctva žalobcu súd prikázal: stavbu - garáž nezapísanú na liste vlastníctva, ktorá je postavená C-KN parc. č. 5999/488 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 18 m², zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX, k. ú. G., okres Levice, obec G., C-KN parc. č. 5999/488 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 18 m², zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX, k. ú. G., okres Levice, obec G., spolu v hodnote 4 692,42 eura (II.) Súd prikázal žalobcovi zostatok dlhu vyčísleného ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov z titulu zmluvy o pôžičke uzavretej s B. B. vo výške 23 500 eur (III.). Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi titulom vyrovnania podielov sumu 30 560,21 eura do 30 dní od právoplatnosti rozsudku (IV.). Rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania (V.). Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Levice súdny poplatok za vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov v sume 2 626 eur, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku (VI.). Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Levice súdny poplatok za vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov v sume 2 626 eur, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku (VII.). Súd priznal znalcovi E. I. J. nárok na znalečné za podaný znalecký posudok, ako aj za výsluch znalca na súde voči žalobcovi a žalovanej, ktoré sú mu povinní nahradiť spoločne a nerozdielne v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady znalečného bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (VIII.). Súd priznal znalkyni E. K. L. nárok na znalečné za podaný znalecký posudok voči žalobcovi a žalovanej, ktoré sú jej povinní nahradiť spoločne a nerozdielne v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady znalečného bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (IX.).

1.2. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 143, § 148 ods. 1, § 149 ods. 1, 3 a § 150 Občianskeho zákonníka a za nespornú súd považoval skutočnosť, že k zániku BSM strán sporu došlo v dôsledku právoplatného rozsudku Okresného súdu Levice, ktorým bolo ich manželstvo rozvedené. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 18. 11. 2016. Súd s prihliadnutím na vykonané dokazovanie, ako aj vyjadrenia strán sporu považoval za nesporné, že ku dňu rozvodu manželstva patrili do BSM nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, k. ú. G. v hodnote 175 063,88 eura s tým, že táto hodnota bola určená znaleckým posudkom č. 57/2024 zo dňa 16. 03. 2024, ktorý vypracovala znalkyňa Ing. Lenka Chládeková. K takémuto znaleckému posudku nemali strany sporu výhrady, preto súd vychádzal z hodnoty nehnuteľností určených týmto posudkom. Znalkyňa ohodnotila v predmetnom posudku nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX k. ú. G. a to C-KN parc. č. 5999/130 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1 073 m², C-KN parc. č. 5999/503 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 20 m², C-KN parc. č. 5999/712 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 168 m², stavbu - garáž súp. číslo XXX, postavenej na C-KN parc. č. 5999/503, ako aj stavbu - rodinný dom súp. č. XXX, postavený na C-KN parc. č. 5999/71 na sumu 170 371,64 eura a nezapísanú stavbu - garáž, ktorá je postavená C-KN parc.

č. 5999/488 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 18 m², ako aj C-KN parc. č. 5999/488 (parcela, na ktorej stojí garáž je zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX, k. ú. G.) na sumu 4 692,42 eura. Súd pri vyporiadaní BSM prikázal nehnuteľnosti uvedené vo výroku I. tohto rozsudku do výlučného vlastníctva žalovanej, pričom ide o nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX k. ú. G. s výnimkou nezapísanej stavby - garáže, ktorá je postavená na C-KN parc. č. 5999/488, ako aj takejto parcely. Súd pri prikázaní takýchto nehnuteľností do vlastníctva žalovanej prihliadol najmä na skutočnosť, že žalovaná spolu s mal. deťmi od zániku BSM až doposiaľ takéto nehnuteľnosti nepretržite užíva, prejavila záujem o ich prikázanie a žalobca od roku 2016, kedy opustil spoločnú domácnosť takéto nehnuteľnosti neužíva. Súd zároveň prikázal nehnuteľnosti uvedené vo výroku II. tohto rozsudku a to nezapísanú garáž postavenú na CKN parc. č. 5999/488, ako aj C-KN parc. č. 5999/488 do výlučného vlastníctva žalobcu a to s prihliadnutím na skutočnosť, že žalovanej bola prikázaná iná garáž s tým, že žalobca prejavil záujem o prikázanie takejto garáže vrátane pozemku, na ktorom je postavená do jeho výlučného vlastníctva a žalovaná s takýmto spôsobom vyporiadania súhlasila.

1.3. Žalovaná si v súdnom konaní uplatňovala vnosi do majetku v BSM v celkovej výške 215 731 eur. Súd z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalovaná počas trvania manželstva na základe zmluvy o prevode vlastníckeho práva k spoluvlastníckemu podielu zo dňa 18. 01. 2010 k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX, k. ú. D., ktorý bol v jej výlučnom vlastníctve, získala sumu vo výške 50 000 eur. Samotný žalobca v súdnom konaní zároveň nespochybnil skutočnosť, že išlo o finančné prostriedky vo výlučnom vlastníctve žalovanej. Okrem toho, súd považoval za preukázané, že žalovaná dostala od svojej matky dar vo výške 131 820 eur, a to dňa 20. 10. 2011, pričom možno vzhľadom na zistený skutkový stav odôvodnene predpokladať, že daryňa - matka žalovanej darovala takýto dar len žalovanej, pretože ten bol poskytnutý prevodom na účet žalovanej a samotná matka žalovanej, ako aj jej sestra potvrdili túto skutočnosť aj pri svojich svedeckých výpovediach. Preto súd musel prihliadnuť pri vyporiadaní BSM na celkovú sumu 181 820 eur. Žalovaná okrem toho získala počas trvania manželstva z predaja majetku vo svojom výlučnom vlastníctve, a to motorového vozidla TOYOTA LAND CRUISER sumu 26 000 eur, pričom s poukazom na svedeckú výpoveď matky v spojení so zmluvou o predaji takéhoto motorového vozidla dospel súd k záveru, že žalovaná bola výlučnou vlastníčkou vozidla, nakoľko ho pravdepodobne získala od rodičov, resp. za finančné prostriedky, ktoré jej boli darované rodičmi. Celkovo tak žalovaná počas manželstva disponovala finančnými prostriedkami vo výlučnom vlastníctve vo výške 207 820 eur (50 000 eur + 131 820 eur + 26 000 eur). Časť týchto finančných prostriedkov vo výške 64 000 eur použila žalovaná na zaobstaranie motorového vozidla AUDI A7 (zmluva o predaji motorového vozidla zo dňa 13. 01. 2012), preto takéto motorové vozidlo nepatrí do BSM. Po odpočítaní kúpnej ceny takéhoto motorového vozidla možno dospieť k záveru, že žalovanej zostali finančné prostriedky vo výlučnom vlastníctve, ktoré nadobudla počas trvania manželstva vo výške 143 820 eur a žalovaná s nimi disponovala v čase začatia výstavby rodinného domu v roku 2013, resp. v čase kúpy pozemkov a garáží patriacich do BSM, ktoré boli postupne nadobudnuté od roku 2010. Súd zároveň prihliadol aj na skutočnosť, že v tom čase bola žalovaná na materskej, ako aj rodičovskej dovolenke a žalobca poberal len výsluhový dôchodok, resp. mal príjmy z brigádnickej činnosti, a preto možno dospieť k záveru, že kúpa nehnuteľností, ktoré sa vyporiadavajú, resp. výstavba rodinného domu bola predovšetkým financovaná z takéhoto vnosu žalovanej. Preto súd ustálil, že vnos žalovanej do majetku patriaceho do BSM predstavoval sumu 143 820 eur, pričom je potrebné prihliadnuť len na jednu polovicu takéhoto vnosu vo výške 71 910 eur, nakoľko pri výpočte vnosu sa zohľadňuje len polovica, pretože jednou polovicou vnosu žalovaná zhodnotila svoj majetok a druhou polovicou vnosu prispela na zhodnotenie majetku žalobcu. Keďže hodnota BSM - aktíva predstavujú sumu 175 063,88 eura mínus záväzky - pôžička od strýka žalobcu vo výške 23 500 eur, tak čistá hodnota BSM predstavuje sumu 151 563,88 eura. Hodnotu čistého BSM je potrebné rozdeliť na polovicu, v dôsledku čoho podiel žalobcu, resp. žalovanej predstavuje sumu 75 781,94 eura. Žalovanej boli prikázané nehnuteľnosti v hodnote 170 371,64 eura – 75 781,94 eura (podiel, ktorý pripadá na ňu) sa rovná podielu žalobcu vo výške 94 589,70 eura, ktorý by mu žalovaná mala vyplatiť. Keďže je však potrebné zohľadniť vnos žalovanej vo výške 71 910 eur, tak žalovaná má povinnosť na vyrovnanie podielu zaplatiť žalobcovi sumu 22 679,70 eura (94 589,70 eura – 71 910 eur). Okrem toho, je potrebné pri vyporiadaní BSM prihliadnuť aj na záväzok z titulu úverovej zmluvy zo dňa 15. 03. 2016 - Flexi pôžička, v zmysle ktorej boli žalobca a žalovaná spoludlžníci voči veriteľovi VÚB a. s. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca celý úver splatil, a to v marci 2024 v celkovej výške 17 193,74 eura, pričom ku dňu zániku BSM k 18. 11. 2016 bolo zaplatených z jeho strany 8 splátok v celkovej výške 1 432,72 eura. Vzhľadom na skutočnosť, že ku dňu rozhodnutia súdu, a to dňa 08. 07. 2024 bol predmetný úver splatený, tak nie je možné vyporiadavať takýto úver s tým, že ak po rozvoze niektorý z manželov sa podieľa na zaplatení spoločného dlhu

zo svojich výlučných prostriedkov, má právo na ich náhradu. Súd tak vyporiadal v rámci BSM úhrady žalobcu, ktoré ten vykonal po zániku manželstva, pričom považoval za nesporné, že žalobca vykonal úhrady zo svojich výlučných prostriedkov po zániku BSM v celkovej výške 15 761,02 eura (celkovo žalobca uhradil sumu 17 193,74 eura s tým, že do rozvodu vykonal úhrady vo výške 1 432,72). Preto súd zohľadnil pri vyporiadavaní BSM jednu polovicu z týchto vykonaných úhrad po zániku manželstva vo výške 7 880,51 eura, nakoľko žalobca splácal spoločný úver po zániku BSM aj za žalovanú. Preto súd k sume 22 679,70 eura, ktorá predstavuje vyrovnací podiel žalobcu pripočítal aj sumu 7 880,51 eura, ktorá zodpovedá sume 1 zaplatených splátok spoločného úveru, ktoré splácal žalobca z výlučných prostriedkov po zániku BSM. Z tohto dôvodu tak je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi sumu 30 560,21 eura na vyrovnanie podielu. Súd zároveň uložil žalovanej povinnosť zaplatiť takúto sumu v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku s poukazom na ustanovenie § 232 ods. 3 CSP, a to z dôvodu, že ide o vyššiu peňažnú sumu a táto lehota jej umožní zabezpečiť si takéto finančné prostriedky na splnenie si svojej povinnosti voči žalobcovi. Pokiaľ ide o predaj auta v roku 2011 zn. Nissan Qashqai, tak to predala matka žalovanej za 15 000 eur, pričom z jej svedeckej výpovede vyplýva, že finančné prostriedky boli darované obom stranám sporu, resp. žalovaná sa podelila o výťažok s predajom so žalobcom. Z tohto dôvodu nemožno zahrnúť takéto finančné prostriedky z predaja motorového vozidla zn. Nissan Qashqai ako vnos žalovanej do BSM, nakoľko išlo pravdepodobne o dar matky žalovanej obom stranám sporu.

1.4. Pokiaľ ide o žiadosť žalobcu, aby súd pri vyporiadaní BSM využil disparitu podielov strán sporu z dôvodu preukázania jeho finančného zabezpečovania potrieb rodiny, tak z vykonaného dokazovania podľa názoru súdu nevyplýva, že by bolo potrebné určiť nerovnaké podiely manželov. Z tohto dôvodu súd neaplikoval pri vyporiadaní BSM disparitu podielov strán sporu, pričom prihliadol aj na právny názor odvolacieho súdu, ktorý tiež nevidel dôvod aplikovať takýto postup.

1.5. Súd zároveň nezohľadnil vyplatené poisťné plnenie žalovanej ako vnos do majetku patriaceho do BSM, ktoré získala z Kooperatívy poisťovne a. s. vo výške 3 553,08 eura, pretože ako vyplýva z tejto poisťky, tak tá bola uzavretá počas trvania manželstva strán sporu s tým, že finančné prostriedky boli tiež vyplatené počas manželstva, a to v júni 2014. Plnenie z poisťnej zmluvy realizované za trvania manželstva v prospech jedného z manželov je podľa názoru súdu predmetom BSM, pričom úhrady poukazované za trvania manželstva na poistenie jedného z manželov nemožno považovať pri vyporiadaní BSM za náklady vynaložené na výlučný majetok poisteného manžela, pretože tieto finančné prostriedky boli so súhlasom oboch manželov spotrebované za trvania manželstva. Zároveň z tejto poisťnej zmluvy vyplýva, že samotná žalovaná bola poistenou, ako aj poisťníkom, a preto nebolo preukázané tvrdenie žalovanej, že platby poisťného uhrádzal jej otec v jej prospech, a teda mohlo by ísť o finančné prostriedky, ktoré patria do výlučného vlastníctva žalovanej. Okrem toho, tieto finančné prostriedky mohli byť pravdepodobne použité pri stavbe rodinného domu, ktorá prebiehala od roku 2013, prípadne aj na úhradu bežných výdavkov rodiny.

1.6. Pokiaľ ide o finančné prostriedky žalobcu, ktoré ten získal za predaj hnuťelných vecí v jeho výlučnom vlastníctve, a to motorového vozidla značky Opel Astra (predané v októbri 2007 za sumu 12 945,63 eura) a motorky značky Honda Varadero 1000 (predaná v roku 2007, resp. 2008 za sumu 9 958,18 eura) počas trvania manželstva, tak možno dospieť k záveru, že tieto finančné prostriedky boli pravdepodobne použité na úhradu bežných nákladov rodiny, nakoľko od roku 2009 bola žalovaná na materskej dovolenke a žalobca od februára 2008 poberal výsluhový dôchodok len vo výške 367 eur mesačne s tým, že mu bolo okrem toho vyplatené odchodné vo výške cca 7 346 eur. Z tohto dôvodu tak možno ustáliť, že v danom časovom období tak strany sporu mali nižší pravidelný mesačný príjem, pozostávajúci z výsluhového dôchodku žalobcu a rodičovského príspevku žalovanej na maloleté dieťa, resp. rodinných prídavkov, a preto pravdepodobne uhrádzali náklady spojené so zabezpečením potrieb rodiny predovšetkým z úspor žalobcu, nakoľko žalovaná získala väčšinu finančných prostriedkov až po smrti svojho otca. Okrem toho, v tom čase žalobca investoval do rodinného domu v Senici, v ktorom býval do roku 2008 spolu so žalovanou (kúpa nábytku Kika za cenu 48 930 CZK, zabudovanie dverí a zárubní v zmysle zmluvy o dielo zo dňa 03. 12. 2007 v hodnote 80 765,50 Sk, garážovej brány v cene 44 900 Sk, zabudovanie výsuvnej markízy v zmysle zmluvy o dielo zo dňa 05. 02. 2008 za cenu 64 000 Sk a pod.) s tým, že finančné prostriedky, ktoré žalobca získal za predaj motorového vozidla, resp. motorky, tak boli pravdepodobne použité aj na úhradu takýchto investícií do rodinného domu v Senici, resp. na kúpu nábytku. Z tohto dôvodu tak možno uzavrieť, že tieto finančné prostriedky vo výlučnom vlastníctve žalobcu neboli pravdepodobne investované do majetku patriaceho do BSM, ktorý sa vyporiadava (nehnuťelnosti uvedené vo výroku tohto rozhodnutia podľa listu vlastníctva boli nadobudnuté od roku

2010, resp. výstavba rodinného domu bola započatá až v roku 2013), a to vzhľadom aj na časový okamih získania takýchto finančných prostriedkov žalobcom. Preto súd neprihliadol na vnos takýchto finančných prostriedkov vo výlučnom vlastníctve žalobcu na majetok v BSM.

1.7. Súd tiež neprihliadol na vnos žalovanej, na ktorý poukazovala v súdnom konaní, a to vo výške 500 000 Sk, 3 000 eur, ako aj 10 760,96 eura, pričom tieto finančné prostriedky mala získať od matky ako dar, pretože tá počas súdneho konania neuniesla dôkazné bremeno o takomto vnose. Súd poukázal na skutočnosť, že tieto dary mala poskytnúť matka žalovanej po smrti otca, ktorý tragicky zahynul v roku 2009. Z výpovede matky žalovanej súd zistil, že tá je čiastočne v rozpore s tvrdením žalovanej, pokiaľ ide o výšku takýchto darov, nakoľko matka žalovanej pri svojej svedeckej výpovedi uviedla, že každej dcére darovala 800 000 Sk z dedičstva po manželovi, hoci samotná žalovaná uvádzala, že dostala sumu 500 000 Sk, pričom táto suma mala byť uložená v bezpečnostnej schránke vo M., N.. Zároveň matka žalovanej uviedla, že dala dcére na fasádu rodinného domu sumu 3 100 eur, pričom dom sa začal stavať až v roku 2013 s tým, že žalovaná tvrdila, že sumu 3 000 eur a sumu 10 760,96 eura dostala od svojej matky po predaji motorky SUZUKI, ktorá patrila jej otcovi, resp. po zrušení investičných produktov otca žalovanej. Podľa názoru súdu tak jednoznačne nebolo preukázané darovanie sumy 500 000 Sk, ako aj sumy 3 000 eur a sumy 10 760,96 eura pre rozpor vo výpovediach žalovanej a matky žalovanej. Tiež zo svedeckej výpovede sestry žalovanej vyplýva, že matka im po smrti otca rozdelila peňažné prostriedky, a to každej vo výške 20 000 eur, pričom táto skutočnosť je v rozpore s tvrdením žalovanej. Keďže v súdnom konaní nebol predložený žiaden ďalší dôkaz, ktorý by preukazoval tvrdenie žalovanej o predmetných daroch od jej matky, súd nemohol na ne prihliadať ako na vnos žalovanej, ktorý sa použil na zabezpečenie nadobudnutia vecí patriacich do BSM.

1.8. Súd v rozhodnutí vyporiadal aj pôžičku od krstného otca žalobcu B. B. vo výške 23 500 eur, pretože mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že B. B. počas trvania manželstva požičal obom stranám sporu finančné prostriedky, ktoré by boli použité za účelom nadobudnutia vecí, ktoré tvoria masu BSM. Išlo o finančné prostriedky, ktoré žalobca a žalovaná investovali do rodinného domu, pričom túto skutočnosť potvrdila vo svojom písomnom vyjadrení aj samotná žalovaná. Zároveň súd poukázal aj na právny názor odvolacieho súdu, z ktorého vyplýva, že aj odvolací súd mal dostatočne preukázané, že strany sporu v priebehu manželstva mali uzavretú zmluvu o pôžičke s p. B., a preto, pokiaľ ju súd zahrnul medzi dlhy, je jeho záver správny. Podľa názoru súdu išlo o spoločný dlh strán sporu s tým, že nebolo preukázané, že by v čase rozhodnutia súdu o vyporiadaní BSM takýto dlh zanikol, preto súd prikázal žalobcovi zostatok dlhu vyčísleného ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov z titulu zmluvy o pôžičke uzavretej s B. B. vo výške 23 500 eur. Súd nezohľadnil pri vyporiadaní BSM pôžičku od otca žalobcu J. B. vo výške 400 000 CZK, pretože predloženými dôkazmi, ako aj svedeckou výpoveďou otca žalobcu nebolo jednoznačne preukázané, že by ten počas trvania manželstva požičal stranám sporu takéto finančné prostriedky, ktoré by boli použité za účelom nadobudnutia vecí, ktoré tvoria BSM. Otec žalobcu ako svedok pri svojej výpovedi uviedol, že táto pôžička mala byť poskytnutá v rokoch 2015 až 2016 a to tak, že najskôr požičal sumu 2 x sumu 100 000 CZK, ako aj sumu 200 000 CZK s tým, že mu žalobca a žalovaná sľúbili, že po dokončení domu bude môcť bývať v ich byte v G., a to s jeho bratom - B. B.. Podľa názoru súdu takto formulovaná dohoda nie je pôžičkou, ktorú je potrebné zohľadňovať pri vyporiadaní BSM, ale inými záväzkovým vzťahom, ktorý sa nevyporiadava v takomto konaní.

1.9. Pokiaľ ide o investície do rodinného domu v Senici, ktoré žiadala vyporiadať žalovaná, uviedol, že nebolo jednoznačne preukázané, že by dom v Senici bol v čase jeho užívania stranami sporu vo vlastníctve žalobcu s tým, že investície vynaložené zo spoločných prostriedkov na výlučný majetok žalobcu vo výške 189 655,50 Sk (výsuvná markíza – 64 000 Sk + garážová brána 44 900 Sk + dvere a zárubne SAPELI – 80 765,50 Sk) + záhradný nábytok 48 930 CZK, ako aj bazénové prekrytie v hodnote 120 000 CZK mohli byť financované z finančných prostriedkov žalobcu vo výlučnom vlastníctve, ktoré ten získal predajom auta a motorky v roku 2007/2008. V súdnom konaní tiež nebolo jednoznačne preukázané, že by tieto veci boli zakúpené zo spoločných prostriedkov patriacich do BSM tak, ako to tvrdí žalovaná, nakoľko v predložených zmluvách o dielo, resp. faktúrach je uvedený výlučne žalobca. Okrem toho s prihliadnutím na charakter niektorých z týchto vecí možno dospieť k záveru, že nejde o investíciu do majetku vo výlučnom vlastníctve žalobcu, ale ide o samostatné huteľné veci, ktoré by patrili do BSM, ak by boli zakúpené zo spoločných prostriedkov s tým, že strany sporu ich mohli zahrnúť do masy majetku, ktorá sa vyporiadala v tomto konaní, čo však neurobili. Preto súd na žiadosť žalovanej zohľadniť takéto investície pri vyporiadaní BSM neprihliadol. Žalobca žiadal tiež vyporiadať zostatky

na bankových účtoch žalovanej vo VÚB a. s. ku dňu zániku BSM vo výške 5 616,14 eura, ako aj vo výške 456,67 eura. Napriek tomu, že išlo o listinné dôkazy preukazujúce stav účtov žalovanej k 30. 11. 2016, a nie ku dňu 18. 11. 2016, tak žalobca vo svojom vyjadrení tento stav zostatkov na bankových účtoch žalovanej nerozporoval a žiadal ich vyporiadať v rámci BSM. Žalobca zároveň žiadal vyporiadať tieto zostatky až elektronickým podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 02. 10. 2023. Keďže BSM strán sporu zaniklo dňa 18. 11. 2016, pričom žalobca žiadal vyporiadať zostatky na bankových účtoch žalovanej až dňa 02. 10. 2023, tak súd s prihliadnutím na právny názor NS SR nemohol zahrnúť takéto zostatky bankových účtov žalovanej do vyporiadania BSM, nakoľko žalobca ich žiadal vyporiadať až po uplynutí viac ako troch rokov po zániku BSM.

1.10. Súd sa tiež nestotožnil s tvrdením žalovanej, že žalobca použil z úveru od VÚB a. s. - Flexi pôžička sumu 3 500 eur na kúpu motorového vozidla značky Renault, ktoré bolo evidenčne zapísané na jeho brata, čo mal potvrdiť aj samotný žalobca v podanej žalobe, v ktorej uviedol, že finančné prostriedky z tohto úveru vo výške 10 000 eur použil na kúpeľne a sumu 3 500 eur na kúpu motorového vozidla. Podľa názoru súdu táto žalovanou tvrdená skutočnosť nebola vykonanými dôkazmi jednoznačne preukázaná. V zmysle zmluvy o úvere - Flexipôžičky zo dňa 15. 03. 2016 bol poskytnutý úver len vo výške 12 500 eur, a preto tvrdenie žalobcu v žalobe, že z tohto úveru mal k dispozícii sumu 13 500 eur, je nepravdivé. Okrem toho, samotný žalobca poprel takéto tvrdenie žalovanej s tým, že vozidlo, ktoré popisuje žalovaná Renault Pick Up nikdy nevlastnili, pričom vozidlo, ktoré bolo kúpené počas manželstva bolo dané na vrakovisko, a to pred rozvodom manželstva. Zo správy ODI Senica zo dňa 26. 06. 2024 vyplýva prehľad všetkých motorových vozidiel evidovaných na žalobcu. Zároveň z tejto správy nevyplýva, že by žalobca v čase čerpania takéhoto úveru (rok 2016) nadobudol motorové vozidlo značky Renault. Zo správy ODI Senica zo dňa 30. 01. 2023 tiež vyplýva, že brat žalovaného A. B. okrem iného bol vlastníkom, resp. držiteľom motorového vozidla značky Renault Kangoo, a to v období od 13. 04. 2016 do 23. 01. 2019. Brat žalovaného v čestnom prehlásení uviedol, že nikdy nebol formálnym vlastníkom vozidla a nikdy mu nedal žalobca finančné prostriedky na kúpu vozidla. Okrem toho každé motorové vozidlo, ktoré kedy mal, bolo jeho majetkom s tým, že bolo zakúpené za jeho finančné prostriedky. Pokiaľ ide o vozidlo Renault, to si kúpil sám a za svoje finančné prostriedky, pričom o úvere žalobcu a žalovanej nemal vedomosť s tým, že žiadne finančné prostriedky nedostal. Z predložených listinných dôkazov tak podľa názoru súdu nevyplýva, že by spoločné prostriedky strán sporu získané z predmetného úveru boli vynaložené na majetok vo výlučnom vlastníctve žalobcu, nakoľko ten v roku 2016 nenadobudol žiadne motorové vozidlo zn. Renault. Takéto motorové vozidlo Renault dňa 13. 04. 2016 nadobudol brat žalovaného - A. B., pričom zo žiadneho priameho dôkazu nevyplýva, že by toto motorové vozidlo nadobudol zo spoločných finančných prostriedkov strán sporu. Samotný brat žalobcu tvrdenie žalovanej poprel, pričom tá nepredložila žiadny relevantný dôkaz preukazujúci nadobudnutie takéhoto motorového vozidla za finančné prostriedky získané z predmetného úveru. Súd preto nemohol prihliadať pri vyporiadavaní BSM na tvrdenie žalovanej o tom, že finančné prostriedky zo spoločného úveru boli použité na nadobudnutie majetku tretej osoby, resp. majetku vo výlučnom vlastníctve žalobcu.

1.11. Pokiaľ ide o ďalšie návrhy na vykonanie dokazovania, súd ich zamietol, pretože ich nepovažoval za dôvodné. Žalovaná navrhovala vypočuť svedkov p. O. a p. P. o skutočnostiach, súvisiacich s predajom motorového vozidla značky Opel Astra a motocyklu Honda, pričom takýto návrh nebol dôvodný, pretože z predložených čestných prehlásení, ktoré súd považoval za dôveryhodné možno preukázať skutočnosť podstatnú pre toto konanie, a to kúpnu cenu takýchto hnutelných vecí, za ktoré ich odpredal žalobca počas manželstva. Pokiaľ ide o návrh na vykonanie dokazovania, a to výsluchu svedka - brata žalobcu A. B. ohľadom nadobudnutia motorového vozidla značky Renault, aj z finančných prostriedkov získaných stranami sporu z úveru od VÚB a. s., tak tento svedok sa vyjadril k takejto skutočnosti formou čestného prehlásenia, pričom možno odôvodnene predpokladať, že svedok by aj vzhľadom na časový odstup od nadobudnutia motorového vozidla neozrejmil iné skutočnosti ako tie, ktoré uviedol v predmetnom čestnom vyhlásení. Strany sporu v súdnom konaní tiež počas konania uviedli, že netrvajú na výsluchu takéhoto svedka, preto takýto dôkaz nevykonali. Súd zároveň poukázal na skutočnosť, že napriek písomným podaniam, ako aj ústnym prejavom právnych zástupcov strán sporu vyporiadaval v rámci BSM len veci, ktoré sú uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, resp. ktoré vyplývajú z odôvodnenia tohto rozhodnutia, pretože právni zástupcovia na pojednávaní okrem iného uviedli, že nežiadajú vyporiadať žiadne ďalšie hnutelné veci, ktoré predtým označovali za súčasť BSM. Súd zamietol návrh na vykonanie výsluchu svedka, a to p. B. K. C., pretože obe strany sporu netrvali na výsluchu takejto svedkyne. Zároveň súd nevyhovel návrhu žalobcu na zabezpečenie výpisu z účtov žalovanej od ich založenia z jednotlivých bánk. Žalobca chcel takýmito dôkazmi preukazovať, či žalovaná vniesla

finančné prostriedky vo výlučnom vlastníctve do majetku patriaceho do BSM, pričom v tomto smere nebolo potrebné vykonať takéto dokazovanie, pretože súd inými dôkaznými prostriedkami zistil výšku vnosov žalovanej do majetku patriaceho do BSM. Pokiaľ počas konania žalobca navrhol vyporiadať aj ďalšie bankové účty žalovanej podľa zostatkov ku dňu rozvodu manželstva, tak súd takéto účty nemohol vyporiadať a to z dôvodu, že žalobca ich žiadal vyporiadať až po uplynutí troch rokov od zániku BSM, čo je neprípustné (napr. uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo/205/2022 z 14. 12. 2023). Z tohto dôvodu tak súd nevykonával ďalšie dokazovanie, a to z hľadiska procesnej ekonómie, ako aj z dôvodu, že skutočnosti, ktoré mali preukazovať, boli dokázané inými dôkaznými prostriedkami. Pokiaľ žalovaná žiadala vykonať dokazovanie, a to predloženie výpisov z účtu žalobcu, tak súd takémuto návrhu nevyhovel, pretože vzhľadom na ustálenú masu BSM, ako aj skutkové tvrdenia strán sporu, nebolo potrebné vykonať takýto dôkaz, nakoľko nebolo sporné, že predmetné nehnuteľnosti patria do BSM, pričom vnosi žalobcu do majetku BSM neboli po vykonanom dokazovaní zistené.

1.12. Súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 257 CSP o trovách konania tak, že žiadnej zo strán sporu nepriznal nárok na ich náhradu.

1.13. Súd s poukazom na ustanovenie § 7 ods. 8 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v spojení so sadzobníkom súdnych poplatkov, a to položkou 6 písm. b) uložil žalobcovi, ako aj žalovanej povinnosť zaplatiť súdny poplatok, ktorý predstavuje sumu 5 252 eur (súd vychádzal pri výpočte súdneho poplatku z predmetu konania - z ceny všetkých vecí, resp. hodnôt patriacich do BSM vo výške 175 064 eur x 3%), pričom každej zo strán sporu súd uložil povinnosť zaplatiť jednu polovicu zo súdneho poplatku s poukazom na ustanovenie § 2 ods. 1 písm. b) zákona o súdnych poplatkoch, čo predstavuje sumu 2 626 eur.

1.14. Súd uložil podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 253 ods. 2 CSP žalobcovi, ako aj žalovanej povinnosť nahradiť znalcovi E. I. J. trovy znaleckého dokazovania, ako aj žalovanej povinnosť nahradiť znalkyni E. K. L. znalečné za podaný znalecký posudok v rozsahu 100%, nakoľko takéto znalecké dokazovanie bolo vykonané v záujme oboch strán sporu.

2. Dopĺňacím uznesením zo dňa 30. októbra 2024 č. k. 5C/2/2018-1806 súd prvej inštancie rozhodol o trovách odvolacieho konania tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

3. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaním žalobca z dôvodov v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f), g), h) CSP. Rozsudok súdu I. inštancie považoval za vecne nesprávny z dôvodu, že súd sa pri svojom rozhodovaní nesprávne vysporiadal so skutočnosťami a dôkazmi, ktoré predmetnému rozsudku predchádzali, čím došiel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, jednotlivé dôkazy nevyhodnocoval rovnakým spôsobom na strane žalobcu a žalovanej, a to bez podrobnejšieho odôvodnenia a zároveň opomenul vyporiadať zistený majetok patriaci do bezpodielového spoluvlastníctva manželov s odkazom na toho easu prelomený názor NS SR v predmetnom uznesení súdu prvej inštancie citovaný, a navyše, tento názor aplikoval rozdielne, no vždy v neprospech žalobcu. Súd prvej inštancie žalovanej priznal sumu 143 820 eur, ktoré boli jej výlučným vlastníctvom a disponovala touto sumou žalovaná v ease stavby RD v roku 2013. Takýto postup súdu a ani výpočet nemá oporu v ustálenej súdnej praxi, vo vykonaných dôkazoch, ale ani v jednoduchom matematickom výpočte. Prvostupňový súd postupoval inak pri posudzovaní vnosu žalovanej a tejto priznal vnos vo výške 143 820 eur, pričom žalovaná niekoľko rokov nie je schopná súdu doložiť a zdokladovať, čo konkrétne za financie, ktoré mala mať a nepatrili do BSM, kúpila, zhodnotila a čo, komu a kedy z úetu, na ktorom financie mala mať, vyplácala. Až v roku 2024 zaslala žalovaná prvé vyjadrenie, kde predložila prehľad transakcií z úetu s tým, že tým má preukázať použitie financií na stavbu RD. Nepreukázala však nič. Z vyjadrenia vyplýva, že v roku 2014 mala byť z úetu patriaceho do BSM uhradená strecha, krov, škridla spolu za 12 000 eur a v roku 2015 do 5 000 eur parkety, kúrenie a podlaha a v roku 2016 dvere, kúpeňa cca 4 000 eur, vykonané úhrady spolu: 21 000 eur. Zo žiadneho dôkazu nevyplýva, že by v ease úhrad mali byť na úete financie nepatriace do BSM. Kým na strane žalobcu súd v napadnutom rozhodnutí skonštatoval, že suma 22 903,81 eura (auto a motorka) bola spotrebovaná na úhradu bežných výdavkov domácnosti, suma 50 000 eur, ktorú získala žalovaná z predaja spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnostiam zapísaným na LV XXXX k. ú. D., boli finančné prostriedky vo výlučnom vlastníctve žalovanej použité na nadobudnutie vecí patriacich do BSM. Dom sa staval až v lete roku 2013. Suma 50 000 eur mala byť vyplácaná v januári 2010 a matka žalovanej potvrdzuje to, čo uvádzal on, že tieto peniaze nikdy nevidel. Súd 1. inštancie teda postupoval

nesprávne, keď finančné prostriedky, ktoré získala žalovaná z predaja spoluvlastníckeho podielu na pozemku, vyhodnotil ako vnos do BSM. S ním nepodloženými domnienkami súdu I. inštancie nemožno súhlasiť, pretože má za to, že súd mal postupovať identicky, a teda, keď na uvedené finančné prostriedky, ktoré zo svojho vylúčeného vlastníctva vniesol do ich BSM, neprihliadať, lebo nepreukázal, na čo konkrétne boli použité, ale potom bolo potrebné rovnako postupovať aj pri sume 50 000 eur za predaj spoluvlastníckeho podielu žalovanej a pri financiách od matky žalovanej. S ohľadom na vykonané dokazovanie a prístup samotnej žalovanej mal súd I. inštancie pri oboch stranách sporu urešiť, že nebolo preukázané, že financie, ktoré získali a nepatrili do BSM, boli použité na nadobudnutie vecí patriacich do BSM. Súd prvej inštancie dospel aj k záveru, že suma od matky žalovanej bola darom iba pre žalovaných s odôvodnením, že je to preukázané tým, že sumu poslala iba na jej účet, a takto vypovedala aj matka, aj sestra žalovanej. Prítom v rovnakom roku 2011 im obidvom mala darovať matka žalovanej sumu 15 000 eur za predaj auta Nissan, no suma 131 820 eur zo dňa 20. 10. 2011 už bola darom iba žalovanej. Ak by suma mala byť darovaná iba žalovanej, malo byť toto podchytené zmluvou, poznámkou pri prevode alebo akokoľvek inak preukázané. Súd uviedol, že žalobca netrval na dokazovaní, aké sú zostatky na účtoch. Vec sa po niekoľkých urgenciách a sťažnosti v roku 2024 podarilo skonečiť a žalobca skutočne na niektorých navrhovaných dôkazoch netrval, najmä, ak tieto súd skôr opakovane ignoroval. Každopádne, existencia účtov, ktoré žalovaná zamleievala, na čo opakovane poukazoval, a predkladala iba to, čo uznala za vhodné, nie je možné vyhodnocovať spôsobom, ako spravil súd I. inštancie, najmä, ak tvrdí, že je preukázaný vnos žalovanej. K sume 207 820 eur, ktoré mala získať iba žalovaná a boli preukázateľne použité na veci patriace do BSM, uviedol, že súd I. inštancie dospel k záveru, že financie od matky boli darom iba žalovanej a časť z nich použila na kúpu motorového vozidla AUDI a kompletný zvyšok bol vnos do majetku patriaceho do BSM, bez existencie dôkazov, že by tomu tak bolo, za existencie dôkazov, že tomu tak byť nemohlo. Suma od matky žalovanej, konkrétne 101 458,72 eura bola na účte ešte aj na konci roku 2013. Pôvodná prvá suma 131 820 eur bola prevedená v októbri 2011. Stavba rodinného domu začala v lete 2013. Žalovaná potvrdila, že mala financie na rôznych termínovaných účtoch, čo sa aj preukázalo na pojednávaniach a je zrejmé, že existenciu iných účtov žalovaná zamleievala. Nie je pravdou, že by žalobca nežiadal vyporiadať aj zostatky na účtoch účastníkov, práve za tým účelom sa vykonávalo niekoľko rokov rozsiahle dokazovanie a zistený zostatok na účtoch žalovanej ku dňu rozvodu manželstva cez 6 000 eur mal byť vyporiadán. Až vo vyjadrení 18. 10. 2022 potvrdila žalovaná zostatok na jednom účte v sume 5 616,14 eura. Ak nemal vedomosť o reálnych zostatkoch na účtoch a vôbec o existencii účtov, tak možno mohol navrhovať vyporiadavať konkrétnu sumu. Žalobca poukázal na to, že matematicky neseďí, že by mala žalovaná každé euro, ktoré jej prišlo na účet od matky, použiť na vec patriacu do BSM. Žalovaná nepracovala, iný príjem nemala počas stavby RD, teda stále disponovala sumou od matky aj po dokončení RD, a teda nepoužila túto na stavbu RD. Je teda preukázané, že žalovanej prišli financie od matky (bol to dar im obom), kupovala motorové vozidlo a stále mala odložené financie u matky v trezore, mala financie odložené na sporiaciach a termínovaných účtoch, mala evidentne iné účty, ktoré zamleievala a výpisy nepredložila, ale ani tieto skutočnosti súd I. inštancie pri svojom rozhodovaní nezohľadnil, dokonca konštatoval, že všetky financie získané ako od matky, tak za predaj nehnuteľnosti, a dokonca za auto TOYOTA, ktoré žalovaná nikdy neuvádzala, boli kompletne investované do majetku v BSM, prítom je preukázané, že to tak byť nemohlo. K motorovému vozidlu TOYOTA LAND CRUISER v sume 26 000 eur, ktorá bola uznaná ako vnos žalovanej, uviedol, že vozidlo evidentne patrilo do BSM, ak je pravda, čo vyplýva z predložených listín. Nevedel ani, kedy a komu malo byť predané, na koho bolo písané, za koľko malo byť predané a čo sa s financiami malo stať. Ani jedna strana sporu nikdy nenavrhovali takéto vozidlo patriace do BSM vyporiadavať. Žalobca netuší, kedy s argumentáciou súdu uvádzanou v rozsudku žalovaná prišla, nakoľko nikde vo vyjadreniach také vyjadrenie nenašiel. Ani v rámci odvolania žalovanej sa takéto vozidlo nespomínalo, prvý rozsudok, kde nebolo vozidlo ako vnos uvedené, nebol v tejto časti odvolaním žalovanej namietaný a ani nebol spomínaný v žiadnom z vyjadrení ako pred konaním odvolacím, tak ani po ňom. Tu však súd I. inštancie opätovne zjavne arbitrárne, po tom, čo evidentne nikto nikdy nespomínal vozidlo TOYOTA, z neznámeho dôvodu ako vnos na strane žalovanej započítal v sume 26 000 eur, ktorá mala byť rovnako údajne použitá na veci patriace do BSM. Je zarážajúce takéto okaté ohýbanie práva súdom prvej inštancie, pokiaľ ide o motorové vozidlo TOYOTA. Ak vedela žalovaná o vozidle, ktoré vlastnila a toto počas manželstva predala a financie použila na stavbu RD, uviedla by to v prvom vyjadrení k žalobe. Žalovaná na záver uviedla, že o vozidlách vie, má zmluvy, no nikdy ich do 27. 04. 2023 nespomenula a nie si sama nenárokovala. Ani v jednom z posledných vyjadrení žalovanej, v sumáre toho, čo mala reálne vynaložiť žalovaná na spoločný majetok sa nikde suma za predaj vozidla TOYOTA neuvádza. Tu prvoinstančnému súdu neprekáža, že sa o neznámom vozidle dozvedáme až v roku 2023 a toto zahŕňa ako vnos žalovanej bez samotného uplatneného vzneseného

nároku žalovanou, pritom v inej časti rozsudku argumentuje uznesením NS SR sp. zn. 5Cdo/205/2022 zo 14. 12. 2023, tu v jeho neprospech s tým, že nemal požadovať vyporiadať zostatok na účtoch patriacich do BSM. Jednoduchým spočítaním všetkých financií, príjmov, úverov, darov a pôžičiek sa dostaneme na niečo 3konásobne vyššiu sumu ako je hodnota investícií. V napadnutom rozsudku nie je nikde zdôvodnené, aké finančné prostriedky, ktoré mali patriť výlučne žalovanej, použila na stavbu rodinného domu, keď reálne náklady na celú stavbu boli 110 000 - 115 000 eur a hodnotu stavby potvrdila aj žalovaná. Z dôkazov v konaní vykonaných vyplýva, že ak by žalovaná použila všetky financie, ktoré získala mimo BSM na nadobudnutie rodinného domu, nebolo potrebné eerpať úver, prijímať financie od jeho rodiny a žalovaná by nemohla zakúpiť motorové vozidlo a stále mať na účte 30 000 eur a v trezore minimálne 20 000 eur. Nebolo by možné, aby si stále ponechala žalovaná aj sumu cez 30 000 eur na jej osobnom účte, a aby dodatočne disponovala sumou, ktorá jej na účet prišla. Muselo by íť o 100 000 eur s ohľadom na známe zostatky na jednotlivých účtoch žalovanej a sume, ktorú mala ako rezervu odloženú. Ešte aj v roku 2016, kedy bol už RD takmer dokončený, disponovala žalovaná na účtoch sumou cez 30 000 eur. Iba na sporiacom účte mala žalovaná sumu 25 000 eur. Z predložených výpisov z účtov je zrejmé a žalobca na to aj poukazoval, že žalovaná vkladala na svoj účet do 08. 11. 2013 sumu 100 000 eur napriek tomu, že už bolo kúpené za sumu 64 000 eur motorové vozidlo AUDI. Žalovanej na sporiaci účet prišla postupne za obdobie r. 2014, 2015 a 2016 suma 62 000 eur, išlo o rôzne prevody z terminovaných účtov a sporení. Stále nemala príjem, a teda išlo o rovnaké financie od matky. Všetky uvedené výpočty preukazujú tvrdenie žalobcu, že na stavbu RD neboli použité financie od matky žalovanej, ani financie za predaj podielu na RD, ani financie za vozidlo TOYOTA, čo sa nepremietlo do záverov súdu I. inštancie. Súd I. inštancie vyhodnotil dôkaz – výsluch jeho otca za nedôveryhodný, dôvodiac, že ide medzi nami o blízky príbuzenský vzťah, no na strane druhej dôkaz - výsluch matky žalovanej považoval za dôveryhodný. Rovnako nie je preukázané a nedokázal ani on, na čo konkrétne sám sumu 400 000 CZK použil. Kým pri ňom to bolo dôvodom na vyhodnotenie súdu o nepreukázaní tejto pôžičky, pri žalovanej staeilo, že niečo tvrdila, aj keď to nedáva logiku, odporuje si a je vyvrátené inými dôkazmi. Má za to, že napadnutý rozsudok je postihnutý vadou nepreskúmatečnosti z dôvodu nedostatočného odôvodnenia súdneho rozhodnutia, keďže súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku dostatočne nezrozumiteľne nevysvetlil, ako dospel k svojim záverom, a pritom postupoval vo veci rozdielne pri žalobcovi a žalovanej, čo má za následok nesprávne určenú výplatu vyrovnacieho podielu. Vady zakladajúce zmätosť súdneho rozhodnutia, ktoré súd zaviniť svojim procesným postupom, spravidla vždy strane odnímajú možnosť konať pred súdom. Súdu I. inštancie vytýka, že pri svojom rozhodovaní o vyporiadaní BSM nepostupoval správne a voči nemu spravodlivo, keď na strane jednej vyhodnotil finančné prostriedky od jeho strýka ako pôžičku, peniaze od jeho otca neuznal ako preukázané a na strane druhej, finančné prostriedky, ktoré poskytla matka žalobkyne žalobkyni, vyhodnotil ako dar poskytnutý iba žalobkyni a zároveň ureil, že bolo kompletne vnosom do BSM. Súd I. inštancie rozhodol tak i napriek tomu, že v ani jednom prípade nedošlo k uzatvoreniu písomnej zmluvy. Uvedený postup súdu I. inštancie pri vyporiadaní BSM nepovažuje za správny a spravodlivý. Odvolaním nenapáda výrok I. a II. rozsudku, napáda však jednotlivé vyššie uvádzané vysporiadanie sa súdom prvej inštancie s vykonaným dokazovaním, čo má za následok nesprávne určenú sumu na výplatu vyrovnacieho podielu 30 560,21 eura a s tým spojený aj výrok IV. K trovám konania, k výrokom V. – VII. sa odvolal na jeho vyjadrenie a uviedol, že navrhuje s ohľadom na to, čo ktorý účastník od začiatku konania požadoval a ako ku konaniu z hľadiska hospodárnosti pristupoval, aby bola žalovaná zaviazaná aj k náhrade trov konania. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 390 ods. písm. a) CSP a zároveň, aby zmenil rozsudok súdu prvej inštancie aj vo výroku o trovách konania a zaviazal k náhrade trov konania žalovanú.

4. Proti tomuto rozsudku podala aj žalovaná v zákonom stanovenej lehote odvolanie, a to vo výroku IV. predmetného rozsudku, nakoľko má za to, že napadnutý rozsudok trpí vadami podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP. Za zjavne nesprávny, nemajúci oporu vo vykonanom dokazovaní a nepresvedčivý považuje výrok IV. predmetného rozsudku, teda výpočet vyrovnacieho podielu, ktorý má zaplatiť žalobcovi. Má za to, že pri výpočte nesprávne ustálil sumu vnosov do majetku bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktorý si v konaní uplatnila. Ako vnos do majetku BSM na strane žalovanej súd prvej inštancie nezohľadnil peoážné plnenia, ktoré boli v konaní preukazované. Jedná sa o sumu 500 000 Sk (16 596,96 eura) uschovaných v bezpečnostnej schránke vo Všeobecnej úverovej banke, a. s., ktorú jej matka rozdelila jej a jej sestre po smrti ich otca. Táto skutočnosť bola preukázaná o. i. aj výsluchom svedkov A. F. a N. F. na pojednávaní do 06. 05. 2019, ako aj pri opätovnom

výsluchu N. F. do 27. 04. 2023; sumu 3 000 eur a sumu 10 760,96 eura, ktoré jej matka darovala po odpredaji hnutelných vecí patriacich jej nebohému otcovi (motorka SUZUKI) a zrušení investičných produktov nebohému otca, tak ako to vyplýva o. i. z vyjadrenia žalovanej k žalobe zo dňa 02. 05. 2018, ako aj z výsluchu jej matky a sestry na pojednávaní do 06. 05. 2019; sumu 3 553,08 eura, ktorú po zrušení životnej poisťovne získala od KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group v roku 2014. Táto skutočnosť bola preukázaná o. i. aj listinným dôkazom „Oznámenie KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group k zrušeniu poisťovnej zmluvy s výplatom odobného zo dňa 10. 07. 2014“. Predmetná poisťovňa bola uzatvorená z podnetu a finančnej podpory jej nebohému otca ešte v roku 2008. Pokiaľ ide o nepreukázanie vnosu 500 000 Sk, 3 000 eur a 10 760,96 eura, súd prvej inštancie odôvodňuje nepreukázanie neunesením dôkazného bremena. Poukázal na údajný rozpor vo výpovedi jej matky a sestry na pojednávaní dňa 06. 05. 2019, ako aj na blízky rodinnoprávny vzťah, ktoré de facto z hľadiska dôveryhodnosti nie je postačujúci na preukázanie vnosov bez ďalšej verifikácie ďalšími dôkazmi. Uvedené odôvodnenie považuje za nepresvedčivé a zjavne arbitrárne. Nemožno sa stotožniť s názorom súdu prvej inštancie, že nebolo preukázané darovanie sumy 500 000 Sk, ako aj sumy 3 000 eur a sumy 10 760,96 eura pre rozpor vo výpovediach žalovanej a matky žalovanej, keď svedkyňa N. F. tvrdí, že jej darovala 800 000 Sk, pričom ona od počiatku konania uvádzala len sumu 500 000 Sk + 10 760,96 eura (v prepočte na SK 324 184,68 Sk). Po súčte týchto dvoch súčetných údajov v jednej mene možno ustáliť 824 184,68 Sk, čo viac-menej korešponduje s výpoveďou jej matky. Keďže sa jednalo aj o peniaze, ktoré mal jej otec fyzicky uložené v bezpečnostnej schránke vo všeobecnej úverovej banke, a. s., je pravdepodobné, že boli aj fyzicky odovzdané, čo vylučuje možnosť predložiť dôkaz o bezhotovostnom bankovom prevode. To, že jej matka poskytla 3 100 eur na fasádu rodinného domu, uviedla celkom explicitne vo svedeckej výpovedi na pojednávaní do 06. 05. 2019. Napriek uvedenému, súd prvej inštancie považoval tieto vnosi za nepreukázané, čo malo priamy vplyv na výpočet vyrovnacieho podielu, ktorý jej ureil zaplatiť žalobcovi v rámci výroku IV. Súd prvej inštancie v rozpore s výsledkami dokazovania ustálil, že finančné prostriedky vo výške 15 000 eur, ktoré jej matka získala za predaj osobného motorového vozidla zn. Nissan Qashqai, „boli darované obom stranám sporu, resp. žalovaná sa podelila o výťažok z predaja so žalobcom.“, a teda ich nemožno zahrnúť ako vnos žalovanej do BSM. S uvedeným názorom súdu prvej inštancie sa nemožno stotožniť, nakoľko je v rozpore s tým, čo uviedla samotná svedkyňa. Na základe uvedeného má za to, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď nezohľadnil ďalšie vnosi žalovanej, ktoré boli v konaní preukázané, či už listinnými dôkazmi alebo výsluchmi svedkov, čo relevantne ovplyvnilo výpočet vyrovnacieho podielu. Súčasne sa domnieva, že súd prvej inštancie pochybil pri započítaní spoločného záväzku na základe Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ zo dňa 15. 03. 2016 reg. e. 002895611150316 v rámci pasív masy BSM. Žalobca už v samotnej žalobe tvrdil, že tento úver vo výške 3 500 eur použil na kúpu motorového vozidla. Ona už vo vyjadrení k žalobe zo dňa 02. 05. 2018 tvrdila, že tento pôžičku použil žalobca na kúpu motorového vozidla zn. Renault, ktoré nechal evidenciu napísať na svojho brata bez jej vedomia, čím de iure tvrdenia žalobcu neuviedla sporným. Z vykonaného dokazovania dopytom na Okresný dopravný inšpektorát v Senici vyplynulo, že brat žalobcu A. B. v rozhodnom období (po 15. 03. 2016) nadobudol osobné motorové vozidlo zn. Renault Kangoo, hoci vo svojom osobnom prehlásení zo dňa 16. 01. 2023 poprel, že by ho kupoval z iných ako svojich peňažní. Súd vykonal aj opätovný dotaz na Okresný dopravný inšpektorát v Senici za účelom lustrácie vozidiel vo vlastníctve žalobcu, kde z oznámenia zo dňa 26. 06. 2024 je zrejme, že v rozhodujúcom období eerpania flexipôžičky žalobca nenadobudol žiadne motorové vozidlo. V konaní od počiatku tvrdila, že motorové vozidlo, ktoré bolo zakúpené z prostriedkov úveru, bolo značky Renault a bolo evidenciu vedené na brata žalobcu. A contrario, ak by tvrdenia žalobcu uvedené už v žalobe zo dňa 11. 01. 2018 mali byť pravdivé, potom skutočnosť, že žalobca kúpil vozidlo, by mala byť reflektovaná aj vo výpise z evidencie príslušného dopravného inšpektorátu na meno žalobcu. Hoci brat žalobcu podal do konania písomné osobné vyhlásenie datované až do 16. 01. 2023, výsledok oznámenia Okresného dopravného inšpektorátu v Senici zo dňa 30. 01. 2023 nasvedčuje skôr pravdivosti jej tvrdení, že motorové vozidlo, ktoré žalobca z easti flexipôžičky kúpil, bolo evidované na žalobcovho brata. Taktiež súd prvej inštancie nesprávne interpretoval jej vyjadrenia týkajúce sa využitia finančných prostriedkov z refinancovaného úveru - flexipôžička od veriteľa VÚB, a. s. v easti 7 069,48 eura. Počas konania opakovane poukazovala na skutočnosť, že žalobca refinancovaným úverom flexipôžička zo dňa 15. 03. 2016 z easti uhradil predchádzajúci úver vo výške 7 069,48 eura, ktorý eerpal síce za trvania manželstva, avšak ona o existencii tohto úveru nemala vedomosť, o čom svedčí aj skutočnosť, že nie je vedená na úverovej zmluve ako spoludlžník. K uvedenej argumentácii absentuje v napadnutom rozsudku akékoľvek odôvodnenie. Na čo žalobca použil 7 069,48 eura z úveru eerpaného na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „flexipôžička“ zo dňa 11. 06. 2014, ktorý žiadal

a eerpal bez jej vedomia, nebolo v konaní preukázané. Vzh3adom na uvedené, má za to, že súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku neuviedol dostatoeným a presvedeivým spôsobom, akými úvahami sa riadil pri rozhodovaní vo veci samej vo vz?ahu k uvedenej odvolacej argumentácii, jednotlivé dôkazy nedostatoene vyhodnotil, ei už jednotlivu alebo vo vzájomných súvislostiach, eim je jeho rozhodnutie vo výroku IV. a nadväzujúce odôvodnenie pod3a jej názoru nespresvedeivé a nedostatoené. Z uvedených dôvodov navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že do vnosov žalovanej do BSM zahrnie aj peoažné plnenie uvedené v rámci odvolacej argumentácie a súčasne zoh3adnil námietky k spoloenému dlhu v rámci flexipôžičky a rozhodne o vyrovnanom podiele titulom vyporiadania BSM spravodlivo.

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že sa odvoláva na jeho odvolanie, prieom to, že spoloený úver flexipôžička zo doa 15. 03. 2016 a úver, ktorý bol refinancovaný, mala by? eas? úveru použitá na kúpu vozidla Kangoo a o prvom úvere žalovaná nemala vedie?, sa žiadnym dôkazom nepreukázalo. Kúpa vozidla Renault z financií patriacich do BSM je vyvrátená eestným prehlásením svedka A. B.. Ak tvrdil, že vozidlo kúpil, tak logicky nemohlo by? písané na jeho brata. Úver, flexipôžička vo výške 8 300 eur bol eerpaný poeas manželstva v ease stavby RD a následne bol refinancovaný iným úverom. Patrí teda do BSM. Tvrdenie žalovanej, že o úvere nevedela, je bezpredmetné a nemá oporu vo vykonaných dôkazoch. Poeas vyjadrenia na prvom pojednávaní sa uvádza spoloený úver 12 500 eur ako úver použitý na stavbu RD. Právna zástupkyoa žalovanej používa výpoeet sumy spoloených záväzkov 36 000 eur. Neskôr svoje vlastné vyjadrenia popiera a uvádza iné tvrdenia. Až s odstupom nieko3kých rokov sa dozvedajú, že eas? úveru mala ís? na bratove auto. Je zvláštne, že to žalovaná netvrdila hnei. Vozidlo, ktoré popisuje žalovaná, konkrétne Renault Pick Up nevlastnili a vozidlo, ktoré bolo kúpené poeas manželstva, bolo aj poeas manželstva dané na vrakovisko. Nikdy nekúpil nie poeas manželstva, eo by bolo iba jeho a predal by takúto vec po rozvode. Úver bol eerpaný poeas manželstva eiastoene na staré vozidlo a toto vozidlo skoneilo na vrakovisku a zvyšná eas? úveru bola použitá tak, ako uvádzal poeas pojednávaní. Z uvedeného dôvodu, keiže išlo o vozidlo bez dokladov, nemohlo by? ani vedené na dopravnom inšpektoráte.

6. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že odvolanie žalobcu považuje za nedôvodné, vo viacerých častiach rozporné s jeho skoršími tvrdeniami a zavádzajúce. Žalobca namieta, že súd prvej inštancie nepostupoval rovnako pri posudzovaní vnosu žalobcu z predaja motorky a motorového vozidla oproti vnosom žalovanej. Žalobca zjavne opomína časový faktor, ktorý považoval súd prvej inštancie za relevantný. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca predal motorové vozidlo zn. Opel Astra v mesiaci október 2007 A. Q. P. a motocykel zn. Honda Varadero v roku 2007 alebo v roku 2008 R. O.. Žalobca nepreukázal, kde mal mať uložené peňažné prostriedky 23 000 eur za predaj týchto hnutelných vecí a už v žalobe uvádzal, že finančné prostriedky použil na spoločnú domácnosť. V odvolaní žalobca, v rozpore so svojím skorším tvrdením, uviedol, že súd mal započítať tento jeho príjem ako vnos. Zotrváva na tvrdeniach, že výnos z predaja pozemkov v katastrálnom území D. v roku 2010 v sume 50 000 eur bol použitý k nadobudnutiu vecí patriacich do BSM. Poukázala na rozpornosť tvrdení samotného žalobcu, keď žalobca pri tejto položke zásadne menil v priebehu sporu svoje rozhodujúce skutkové tvrdenia. Pokiaľ žalobca v odvolaní argumentuje, že nepreukázala, že peňažné prostriedky boli použité na nadobudnutie vecí patriacich do BSM, zjavne ušlo jeho pozornosti, že výpisy z bankových účtov predložila súdu vo viacerých podaniach ešte v roku 2019 a podanie z 03. 07. 2019 obsahovalo podrobný rozpis bankových transakcií na jej bežnom aj sporiacom účte. Z dôvodu prehľadnosti následne vybrané transakcie spracovala v tabuľkovom formáte v podaní zo dňa 23. 01. 2024, doplňujúc ďalšie dostupné výpisy z účtov. Žalobca v odvolaní špekulatívne spochybňuje, že peňažné prostriedky v sume 131 820 eur, ktoré poukázala jej matka dňa 20. 10. 2011 na jej bankový účet, boli darom nie jej osobe, ale obidvom stranám sporu. Zdôraznila, že vôľa darcu bola jednoznačne a nesporne preukázaná v rámci vykonaného dokazovania, výsluch jej matky na pojednávaní dňa 06. 05. 2019 a dňa 27. 04. 2023 a potvrdená aj výsluchom jej sestry A. F.. Pokiaľ žalobca interpretuje výsluch svedka inak, ako je zachytený v konkrétnych zápisniciach o pojednávaní, jedná sa len o neprehliadnuteľnú snahu zmeniť právny režim, preukázaný ako dar určený výslovne žalovanej, bez opory vo vykonanom dokazovaní. Žalobca tvrdí, že vysoká suma sa opakovane objavovala na jej bankových účtoch aj po dokončení rodinného domu, čo nie je pravdivé tvrdenie. V čase odchodu žalobcu zo spoločnej domácnosti, v auguste 2016 nebol rodinný dom dokončený, ani skolaudovaný. Kolaudácia rodinného domu bola uskutočnená až po zániku BSM 27. 12. 2017. Žalobca argumentuje početnosťou bankových účtov, ktoré mala, opomína však, že sa jednalo o dva druhy účtov – bežný a sporiaci. Výpisy z obidvoch týchto účtov vedených vo VÚB, a. s. do konania predložila. Poprela tvrdenia žalobcu, že existenciu iných účtov zamlčovala. Žalobca a jeho

právny zástupca sa niektorých pojednávanií nezúčastnili, vzdali sa tak práva účasti na pojednávaniach z vlastného rozhodnutia, pričom žalobca v podanom odvolaní o. i. argumentuje nevykonaním navrhnutých dôkazov. Uvedenú odvoláciu námietku možno hodnotiť ako zjavne nedôvodnú, keďže substitučný právny zástupca právneho zástupcu žalobcu, osobne prítomný na pojednávanií konanom na súde prvej inštancie dňa 25. 04. 2024, žiadne návrhy na doplnenie dokazovania neprezentoval. Tvrdenia žalobcu, ktoré zopakoval aj v odvolaní, že mala odložené peniaze u svojej matky v trezore, vylúčila jej matka v rámci svojich svedeckých výpovedí. Ktoré relevantné transakcie prebiehali medzi jej bežným účtom a sporiacim účtom, obidva vedené vo VÚB, a. s. je zhrnuté v tabuľkovom prehľade. V rámci odvolania poukázala na zjavne nesprávne, neúplné a nepresvedčivé závery súdu prvej inštancie, pokiaľ ide o neuznané vnosi na strane žalovanej. Vnosi žalovanej, na ktoré súd prvej inštancie neprihliadol a ktoré nepresvedčivo odôvodňuje v rámci napadnutého rozsudku, majú svoj odraz v bankových transakciách popísaných aj v tabuľkovom prehľade kreditných/plusových položiek – ako súčasť vyjadrenia žalovanej zo dňa 23. 01. 2024 a v reálnych výpisoch z účtov žalovanej zaslaných súdu prvej inštancie spolu s podaním zo dňa z 19. 06. 2019 a podanie z 03. 07. 2019. Pokiaľ ide o tvrdenia žalobcu týkajúce sa motorového vozidla zn. Toyota, s týmito sa nestotožňuje. Súdu prvej inštancie boli predložené relevantné doklady, ktoré vzhľadom na svedeckú výpoveď N. F. súd adekvátne vyhodnotil. Uviedla, že odvolanie žalobcu vo výroku V. nie je dôvodné, nakoľko ako správne súd prvej inštancie poukázal, rozhodnutie o vyporiadaní BSM je v záujme obidvoch sporových strán a súd nie je viazaný žalobou. Možno prisvedčiť názoru súdu prvej inštancie, že obe sporové strany zavinili, že vyporiadanie BSM je predmetom súdneho konania pri absencii možnosti mimosúdnej dohody.

7. Žalovaná k vyjadreniu žalobcu k odvolaniu žalovanej uviedla, že s argumentáciou žalobcu v predmetnom vyjadrení sa nemožno stotožniť, nakoľko žalobca zjavne opomína, že on samotný už v žalobe tvrdil, že úveru vo výške 3 500 eur použil na kúpu motorového vozidla. Ona tieto skutkové tvrdenia žalobcu uvedené v žalobe vo vyjadrení k žalobe potvrdila, čím možno konštatovať, že sa stali nespornými v zmysle ust. § 151 ods. 1 CSP. Následne žalobca v priebehu konania menil svoje skoršie skutkové tvrdenia a snažil sa preukázať, že žiadne vozidlo na svojho brata evidované nenapísal, a to napr. aj eestným vyhlásením svojho brata, ktoré ale nekorešponduje s oznámením Okresného dopravného inšpektorátu v Senici, z ktorého možno mať za preukázané, že brat žalobcu vlastnil práve v rozhodujúcom období motorové vozidlo značky Renault Kangoo. Na pojednávanií dňa 22. 11. 2018 uviedla, že o prvom úvere žalobcu z VÚB, a. s. nevedela, čo sa v priebehu konania aj preukázalo, keďže ani na Zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru nebola uvedená ako dlžník. Aktuálne sa z vyjadrenia žalobcu dozvedá o tom, že motorové vozidlo, ktoré bolo kúpené počas trvania manželstva, bolo aj za trvania manželstva údajne odovzdané na vrakovisku. Tvrdenie, že išlo o vozidlo bez dokladov už v čase jeho nadobudnutia, je nová skutková okolnosť, ktorú žalobca doposiaľ v konaní vôbec neuvádzal, rovnako ako skutkové tvrdenie, že vozidlo malo byť odovzdané na vrakovisko. Navyiac, tieto tvrdenia sú v rozpore s tvrdeniami žalobcu v žalobe. Má za to, že v tomto štádiu konania sú žalobcom tvrdené nové skutkové okolnosti obsolentné.

8. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zák. e. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku – ďalej len CSP) po zistení, že odvolania boli podané včas, oprávnenými stranami – žalobcom a žalovanou, v neprospech ktorých bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolania majú zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodov uvedených v odvolaniach (§ 380 ods. 1 CSP), pričom rozsahom odvolaní v danej veci nebol viazaný (§ 379 písm. c) CSP) a po zopakovaní dokazovania (§ 383 CSP) na nariadenom odvolacom pojednávanií (§ 385 ods. 1 CSP) dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné podľa § 388 CSP zmeniť.

9. Žalobca sa podanou žalobou domáhal vyporiadania BSM, pričom uviedol, že so žalovanou boli manželmi od 25. 11. 2006 do 18. 11. 2016, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 10P/164/2016, ktorým bolo ich manželstvo rozvedené. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vyporiadal BSM strán sporu, pričom tak žalobca, ako aj žalovaná podali proti nemu odvolanie, pričom obaja napádali sumu, ktorú je povinný jeden z nich vyplatiť druhému (výrok IV. napadnutého rozsudku).

10. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

11. Právnym posúdením je einnos? súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

12. Obeiansky zákonník kladie v ustanovení § 149 Obeianskeho zákonníka, pokiaľ ide o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva, na prvé miesto dohodu účastníkov a až po tom, keď sa nerealizuje vyporiadanie týmto spôsobom, vykoná ho na návrh niektorého z manželov (bývalých manželov) súd. Ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, jeho vyporiadanie sa vykoná podľa zásad uvedených v ustanovení § 150 Obeianskeho zákonníka. Vyporiadanie sa určí, ktoré veci zostanú vo výlučnom vlastníctve každého zo spoluvlastníkov, prípadne ktoré zostanú v podielovom spoluvlastníctve a s akým podielom pre každého spoluvlastníka. Pri zisťovaní ceny vecí, ktoré tvoria predmet bezpodielového spoluvlastníctva platí zásada, podľa ktorej treba vychádzať z ceny, ktorú majú veci v ease vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Zabezpečenie rovnosti práv a povinností účastníkov obeianskoprávných vzťahov zabezpečí iba také vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, v ktorom v danom okamihu vyporiadania budú práva a povinnosti, ktoré prechádzajú na toho ktorého z bývalých manželov, zodpovedať majetkovým hodnotám, za ktoré je možné inak (v danom mieste a ease) tieto práva (povinnosti) nadobudnúť. (rozsudok NS SR sp. zn. 2Cdo 9/97- R 25/1998).

13. Ustanovenie § 149 Obeianskeho zákonníka svojou širokou formuláciou i exemplifikatívnym výpočetom zásad, z ktorých treba vychádzať pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov umožňuje, aby majetkové vzťahy manželov k spoločnému majetku upravili čo najspravodlivejšie v súlade s dobrými mravmi, so záujmami manželov i ich maloletých detí. Súdy pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva môžu teda odstrániť tvrdosť zákona, ku ktorým by inak mohlo dôjsť pri strohom použití § 143.

14. Ak zanikne BSM, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150 OZ (viď § 149 ods. 1 OZ). Vyporiadanie BSM podľa § 150 OZ pozostáva jednak zo stránky kvalitatívnej, t.j. usporiadania vlastníctva k jednotlivým veciam patriacim do BSM, jednak zo stránky kvantitatívnej, ktorá sa týka jednotlivých hodnôt účastníkov – bývalých manželov. Predmetom vyporiadania BSM je všetko, čo do tohto spoluvlastníctva patrilo a čo existovalo ku dňu jeho zániku. Vyporiadanie BSM sa vykonáva ako vyporiadanie v tzv. širšom zmysle, to znamená, že do úvahy sa berú a vyporiadávajú aj pohľadávky a dlhy vzniknuté za trvania manželstva účastníkov a ich spoločného hospodárenia. Ustálenú súdnu prax predstavuje judikát R 22/1991, podľa ktorého, ak mali spoločnú pôžičku manželia, ktorí sa rozvedli a o ich spoločnom majetku platí to, čo je ustanovené v § 149 ods. 4 OZ, potom sa ten z bývalých manželov, ktorý zaplatil celý dlh z tejto pôžičky (alebo viac ako jednu polovicu), môže žalobou na súde domáhať, aby mu druhý z bývalých manželov nahradil to, čo mal na tento dlh platiť podľa rovnakého podielu ich obidvoch na tomto dlhu (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/243/2021 zo dňa 28. 02. 2023).

15. Pravidlám sporového konania, ktoré sa riadi zásadou koncentrácie konania a objektívnym stavom existujúcim v čase vyhlásenia rozsudku (§ 217 ods. 1 CSP) nebráni, pokiaľ sa uplatňovaný nárok preukáže vykonaním dôkazu, ktorý prišiel na rad až po vyslovení právneho názoru odvolacím súdom v zrušujúcom uznesení, a teda po koncentracii konania. Ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu vráti na ďalšie konanie, strany sporu môžu uvádzať nové skutočnosti a navrhovať nové dôkazy v rozsahu dôvodov zrušujúceho uznesenia, bez toho, aby boli obmedzované tým, že v predchádzajúcom konaní pred súdom prvej inštancie túto možnosť nevyužili; účinky zákonnej (sudcovskej) koncentrácie konania nad rámec dôvodov zrušujúceho uznesenia tým nie sú dotknuté (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. apríla 2023 sp. zn. 4Cdo/81/2022).

16. Úlohou odvolacieho súdu v konaní o vyporiadanie BSM, vychádzajúc z procesných predpisov o viazanosti rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi o koncentracii konania a novotách v odvolacom konaní (účinných od 01. 07. 2016, ktoré sú od tohto dňa plne aplikovateľné aj na súdne konania začaté a do 01. 07. 2016 neskončené) je, zaoberať sa iba odvolacími námietkami (teda tým, čo je medzi stranami sporné), pričom záver jeho odvolacieho prieskumu sa odrazí vo výroku meritórneho rozhodnutia týkajúceho sa vyporiadania BSM ako celku. Inak povedané, odvolací súd preskúmava

(skutkovo a právne) správnosť vyporiadania BSM súdom prvej inštancie iba z hľadiska toho majetku, ktorý bol označený ako predmet odvolacieho prieskumu odvolateľom v odvolaní (majetok, ohľadom ktorého nie je spor, nepreskúmava), no výsledok jeho prieskumu sa dotýka výroku prvoinštančného rozhodnutia o vyporiadaní BSM ako celku (odvolací súd o spornej časti do BSM patriaceho majetku nerozhoduje separátne). Dôvodom je to, že konanie o vyporiadanie BSM je typom konania, v ktorom z právneho predpisu (§ 150 a nasl. OZ) vyplýva určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami (§ 137 písm. b) CSP) (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/118/2023 zo dňa 27. 06. 2024).

17. Vychádzajúc z uvedeného, odvolací súd posudzoval správnosť záverov súdu prvej inštancie z dôvodov uvedených stranami sporu v odvolaniach.

18. V priebehu konania bolo sporné, v akom rozsahu má jedna strana druhej uhradiť vyrovnávací podiel (výrok IV.) napadnutého rozsudku. Pri posudzovaní správnosti tohto výroku súdu prvej inštancie odvolací súd vo veci zopakoval dokazovanie na odvolacom pojednávaní ohľadom tých skutočností, ktoré boli odvolaniami strán sporu v odvolaní namietané a zopakoval výsluch strán sporu, aby si vytvoril podmienky pre možnosť rozhodnúť inak, ako to urobil súd prvej inštancie.

19. Odvolací súd pritom vychádzal z toho, že masa BSM môže byť rozširovaná aj v priebehu konania o vyporiadanie BSM, pričom vychádzal zo záverov kolégia Krajského súdu v Nitre, ktoré zaujalo názor, že ak nebolo súdom rozhodnuté o vyporiadaní BSM a konanie stále prebieha, je možné rozširovať masu BSM v priebehu konania o vyporiadanie BSM. Rozdielna situácia je však ohľadne vnosov do BSM, pričom posúdenie tejto otázky bolo v danej veci pre rozhodnutie kľúčové.

20. Ohľadne vnosov platí, že každý z manželov má pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva právo požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok. Nárok na refundáciu nákladov vynaložených z výlučného vlastníctva jedného z manželov do spoločného majetku je možné v rámci vyporiadania priznať iba na návrh tohto manžela. Súd v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov môže vyporiadať len tie veci, ktoré účastníci učinili predmetom konania. Prekročiť návrhy možno len, čo sa týka výšky ceny a toho, ako sa vyporiadanie vykoná z hľadiska kvalitatívneho, teda ako sa veci medzi manželov rozdelia. Ak nárok na vyporiadanie vzájomných investícií nebol uplatnený do troch rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva, uplatní sa zákonná domnienka vyporiadania podľa § 149 ods. 4 OZ. Po uplynutí tejto lehoty už nemožno nárok na vyporiadanie vnosov uplatniť, ich súdne vyporiadanie je vylúčené.

21. Refundačný nárok jedného z manželov vzniká okamihom, kedy došlo k vynaloženiu oddeleného majetku na majetok spoločný, tento nárok však voči druhému manželovi možno uplatniť až po zániku bezpodielového spoluvlastníctva. Základným právnym predpokladom na realizáciu refundačnej náhrady je investícia vlastného majetku, existencia veci patriacej do bezpodielového spoluvlastníctva, na ktorú bola investícia vynaložená, a ktorá je predmetom vyporiadania v rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva. Takáto vec musí existovať v čase zániku bezpodielového spoluvlastníka a tvoriť predmet vyporiadania. Pokiaľ to tak nie je, pri vyporiadaní zásadne nemožno prihliadať na to, čo niektorý z manželov vložil ako investíciu na jej obstaranie (Najvyšší súd SR sp. zn. 7 Cdo 288/2013).

22. Vnosy do spoločného majetku sa zásadne hradia vo výške, v akej boli počas trvania bezpodielového spoluvlastníctva skutočne vynaložené. Ak má vnos z oddeleného majetku podobu finančného plnenia, pri stanovení náhrady sa vychádza z výšky takto vynaloženej finančnej sumy.

23. V podaných odvolaniach obe strany namietali správnosť záveru súdu prvej inštancie ohľadne ich vnosov, pričom žalobca mal za to, že žalovaná v konaní nepreukázala, na čo konkrétne vnosy použila, preto súd na ne nemal prihliadať. Okrem toho, chcel vyporiadať zostatky na účtoch žalovanej, nezahrnúť medzi vnosy hodnotu motorového vozidla Toyota a ako jeho vnos zohľadniť pôžičku od jeho otca vo výške 400 000 CZK. Žalovaná okrem vnosov, ktoré jej súd uznal, žiadala zohľadniť aj vnosy vo výške 500 000 Sk, 3 000 eur, 10 760,96 eura, odbavné 3 553,08 eura a 15 000 eur za motorové vozidlo Nissan a navrhovala úver čerpaný vo výške 12 500 eur žalobcovi nezohľadniť.

24. Pokiaľ ide o vnosy žalovanej, ktoré súd prvej inštancie uznal v sume 50 000 eur a v sume 131 820 eur, teda celkové vnosy žalovanej v sume 181 820 eur, v tejto časti sa odvolací súd stotožňuje so

závermi súdu prvej inštancie. To, že žalovaná mala výlučné peniaze v sume 50 000 eur za predaj nehnuteľností v jej výlučnom vlastníctve, je preukázané zmluvou o prevode vlastníctva nehnuteľností zo dňa 18. 01. 2010, uzavretou medzi žalovanou a JUDr. A. C., na základe ktorej žalovaná predala nehnuteľnosti v kat. úz. D. v jej výlučnom vlastníctve za sumu 50 000 eur, ktoré jej boli vyplatené na účet vo M., N.. Peniaze v sume 131 820 eur jej poukázala matka N. F. dňa 20. 10. 2011, a to prevodom z jej účtu vo Volksbank Slovensko, a. s. (čo vyplýva z výpisu z tohto účtu) na účet žalovanej vedenom v SLSP, a. s., pričom z oznámenia SLSP, a. s. vyplýva, že ich povinnosť archivovať doklady je 5 rokov, preto výpisy z tohto účtu žalovanej za roky 2010 a 2011 neboli súdu predložené. Práve preto výpisom z účtu z roku 2011 nie je zdokladované, že jej táto suma na účet prišla, ale z prevodného príkazu jej matky a z neskorších transakcií a výpisov z účtu žalovanej za rok 2012 vyplýva, že suma 101 458 eur sa na účte žalovanej nachádzala. Rozdiel medzi týmito sumami nie je zdokladovaný výpisom z účtu, ale aj touto sumou žalovaná nepochybne disponovala. Samotné spochybňovanie týchto vnosov žalobcom spočívalo v tom, že nestačilo preukázať, že žalovaná finančne prostriedky v týchto sumách mala, ale aj to, že ich na majetok patriaci do BSM použila, pričom mal za to, že súd dôkazy vyhodnocoval len v neprospech žalobcu. S touto odvolacou námietkou žalobcu sa odvolací súd nestotožňuje, pričom má za to, že nie je pravdou, že súd dôkazy vyhodnocoval vždy v neprospech žalobcu. Aj keď nie je preukázaný vo všetkom nákup konkrétnych položiek z výlučných peňazí žalovanej (okrem platieb za drevo 1 200 eur, strechu 1 500 eur + 700 eur + 845 eur + 7 500 eur + 2 050 eur, škridlu 1 099,44 eura, podlahové kúrenie v sume 1 200 eur + 3 051,20 eura + 1 100 eur, parkety v sume 564,38 eura, podlahy 27,80 eura + 500 eur + 25,87 eura, sokel 448,51 eura, zateplenie v sume 2 000 eur + 1 000 eur, kuchyňu v sume 1 750 eur + 813,60 eura + 600 eur, drevo 1 400 eur, kúpeľňu v sume 1 100 eur + 150 eur + 500 eur + 700 eur + 800 eur + 10,92 eura, interiérové dvere v sume 1 680 eur, parapety v sume 300 eur a plot v sume 375 eur + 375 eur, v celkovej sume 35 366,72 eura, ktoré sú zdokladované výpisom z jej účtu), keďže dom stavali svojpomocne a mnohé veci vyplácali v hotovosti, neznamená to, že takýto vnos žalovanej nebol preukázaný, keď aj sám žalobca v odvolaní uviedol niektoré položky, ktoré žalovaná platila z účtu a boli použité na výstavbu domu. Každý vnos, či na strane žalobcu alebo žalovanej, je pritom potrebné vyhodnocovať osobitne. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyplýva, že vzhľadom na príjmy žalobcu a žalovanej by len z pôžičky od uja žalobcu a úveru dom nepostavili. To, že sumu 23 000 eur za predaj auta a motorky súd nevyhodnotil ako vnos žalobcu (sám žalobca v žalobe ohľadom nich uviedol, že ich použil na spoločnú domácnosť), neznamená, že rovnako mal súd postupovať aj ohľadom vnosov žalovanej. Dary matky pre žalovanú boli preukázané výpismi z účtov, preto nemožno hovoriť o tom, že nebolo preukázané, že na účte by mali byť financie nepatriace do BSM. Vnos 50 000 eur v priebehu konania spochybňoval, uvádzal, že nie je preukázané, že ju vložila do BSM, súd prvej inštancie od sumy vnosov 207 820 eur odpočítal sumu 64 000 eur (Audi), teda možno uzavrieť, že minimálne časť sumy 50 000 eur považoval vložené do Audi, a nie do BSM. Ak by súd určil, ako to navrhol žalobca v odvolaní, že financie, ktoré získali a nepatrili do BSM, nebol preukázaný ich vnos do BSM, bolo by to nespravodlivé, pretože dary od matky žalovanej boli výrazne väčšie ako dary, vnosy žalobcu. Nie je pravdou tvrdenie žalobcu, že identické situácie súd u nich vyhodnotil odlišne, pretože u každej zo strán zohľadnil vykonané dokazovanie, teda nešlo o identické situácie. Skutočnosť, ako boli vyhodnocované vnosy žalovanej, vychádza z vykonaného dokazovania, to, že jednu sumu považoval súd za dar obom, automaticky neznamená, že aj u ostatných súm malo ísť o dar obom, keď súd zohľadnil práve vôľu darykyne. Potreba písomnej darovacej zmluvy nie je dôvodná, peniaze boli zasielané na účet, pričom výsluchom sestry žalovanej bolo preukázané, že väčšie sumy posielala matka dcéram rovnako, súviseli s odškodnením po smrti ich otca leteckou spoločnosťou a následným dedičským konaním, preto odvolací súd považuje takýmto spôsobom za dostatočne preukázané, že išlo o dar len žalovanej. To, že financie od jeho rodiny – uja sú pôžičkou, tvrdil od začiatku žalobca, a takto ju vyhodnotil aj súd. Počas druhého výsluchu na pojednávaní dňa 27. 04. 2023 matka žalovanej jednoznačne uviedla, že dom dcéra postavila z peňazí, ktoré žalovanej darovala, pričom rozlišovala medzi darom dcére a darom obom (ohľadne motorového vozidla). Súd sa správne vypořiadal aj s motorovým vozidlom Audi. Žalobca ohľadom neho netvrdil, že naň bola použitá suma 101 458,72 eura, ale okrem tejto sumy mala žalovaná peniaze aj z domu, aj z predaja motorového vozidla Toyota v sume 26 000 eur (kúpna zmluva zo dňa 01. 10. 2012) a Nissan v sume 15 000 eur (kúpna zmluva zo dňa 26. 05. 2011), aj sumu 20 097,53 eura (vyplatenie podielových fondov dňa 19. 08. 2013, ktoré založila matka na meno žalovanej) a 5 000 eur (vklad od matky dňa 21. 10. 2013). Ak by neboli peniaze od matky žalovanej investované do BSM, strany sporu by dom neboli postavili, nemali by autá, ako mali, pretože ich príjmy tomu nezodpovedali. Príjem strán sporu počas ich manželstva nezodpovedal hotovosti na účtoch žalovanej, preto muselo ísť práve o peniaze, ktoré žalovaná získala darom od matky. To, že aj v roku 2013 mala žalovaná na účte sumu viac ako 100 000 eur, práve dokazuje, že okrem uznaných vnosov boli žalovanej darované matkou

aj iné sumy, avšak pre absenciu výpisov z účtu zo staršieho obdobia, nepredloženie iných dôkazov a skutočnosti, že okrem sumy 215 731 eur (50 000 eur, 131 820 eur, 500 000 Sk = 16 596,96 eura, 3 000 eur, 10 760,96 eura a 3 553,08 eura) žalovaná v priebehu konania neurobila úkon, ktorým by si tieto ďalšie vnosi (niektoré z nich aj preukázané) uplatnila pri vyporiadaní BSM, preto na ne odvolací súd nemohol prihliadať, čo práve potom zohľadnil aj pri motorovom vozidle Toyota a Nissan. To, že žalobca uvádzal, že žalovaná bola na materskej dovolenke, mala peniaze na účtoch ešte aj v čase dokončovania domu, práve potvrdzuje to, že rozsah vnosu žalovanej bol väčší, aj keď nebol zohľadnený vo väčšom rozsahu pre jeho neuplatnenie v konaní a neunesenie dôkazného bremena.

25. Pokiaľ ide o ďalšie vnosi žalovanej, a to sumy 500 000 Sk, suma 3 000 eur, ako aj suma 10 760,96 eura, na ktoré súd prvej inštancie tiež neprihliadol pre neunesenie dôkazného bremena, čo namietala žalovaná, k tomu je potrebné uviesť, že súd prvej inštancie pri preukázaní vnosov postupoval rovnako u žalobcu, ako aj u žalovanej, keď preukázanie len svedeckými výpoveďami rodinných príslušníkov nepovažoval za postačujúce a žalovaná ohľadne týchto vnosov nepreukázala žiadne ďalšie dôkazy, keďže išlo o vnosi, ktoré mali byť realizované v roku 2009, pričom žalovaná pre časový odstup už týmito výpismi z účtu nedisponuje. Žalovaná preto mohla v priebehu konania na preukázanie jej tvrdení o ďalších vnosoch, ktoré jej súd neuznal, tieto svoje tvrdenia preukázať aj ďalšími dôkazmi (napr. potvrdenie o uložení peňazí jej otcom v bezpečnostnej schránke vo M., N., dedičským rozhodnutím, dôkazmi o predaji huteľných vecí otca, dokladom o zrušení investičných produktov nebohého otca), a pokiaľ takýmto spôsobom nepostupovala a žalobca jej vnosi spochybnil, súd postupoval práve rovnako tak u žalobcu, ako aj u žalovanej a takéto vnosi pri vyporiadaní nezohľadnil, pričom odvolací súd sa s týmto jeho záverom stotožňuje.

26. Pokiaľ žalobca pri namietaní zohľadnenia vnosov žalovanej poukazoval na to, že vlastnil pred manželstvom motorové vozidlo a motorku, ktoré sa predali počas manželstva za sumu takmer 23 000 eur, pričom súd uviedol, že nepreukázal použitie tejto sumy na vec patriacu do BSM a namietal, že pri vyhodnocovaní vnosov súd inak postupoval u neho a inak u žalovanej, k tomu odvolací súd uvádza, že vnosom žalobcu za predaj motorového vozidla a motorky sa odvolací súd už vyjadril aj v zrušujúcom uznesení zo dňa 18. augusta 2022, a to v bode 20. tohto uznesenia, teda v konaní bolo preukázané, že ich počas manželstva predal za sumu 23 000 eur, pričom sám žalobca už v žalobe uviedol, že ich použil na spoločnú domácnosť, čo aj žalovaná v priebehu konania potvrdila, teda boli spotrebované, preto, ak súd prvej inštancie na takýto vnos žalobcu na majetok v BSM neprihliadol (bod 29. napadnutého rozsudku), odvolací súd sa s týmto jeho záverom stotožňuje. Preto poukazovanie žalobcu na to, že súd pri posudzovaní vnosu žalovanej a žalobcu postupoval inak, považuje odvolací súd za nedôvodné. Na neskoršie zmeny výpovede žalovaného odvolací súd neprihliadol.

27. Čo sa týka záveru súdu prvej inštancie uvedenom v bode 28. napadnutého rozsudku, a to vnosu žalovanej v sume 3 553,08 eura z Kooperatívy poisťovne, a. s. (poistná zmluva uzavretá od 01. 04. 2008, odbavné vyplatené dňa 29. 05. 2014), ktorý súd prvej inštancie nezohľadnil, k tomu odvolací súd uvádza, že so záverom ohľadom tejto sumy a aj dôvodmi uvedenými v napadnutom rozsudku sa odvolací súd stotožňuje a iba dodáva, že bez ohľadu na to, kedy bola poistná zmluva uzavretá, ak došlo k výplате za trvania BSM, patrí toto plnenie do BSM. Podľa rozhodnutia R 42/72 do BSM patrí i plnenie z poistnej zmluvy, pokiaľ bolo za trvania manželstva v prospech ktoréhokoľvek z manželov realizované. Pokiaľ ide o jednotlivé platby poistného platené za trvania manželstva zo spoločného majetku na osobné poistenie jedného z manželov, nemožno posudzovať tieto platby pri vyporiadaní BSM ako náklady vynaložené na osobný majetok manžela. Peniaze boli totiž za trvania manželstva spotrebované so súhlasom oboch manželov a k hodnote takto získanej bude treba prihliadať pri vyporiadaní BSM. Tvrdenie žalovanej, že poistnú zmluvu uzavrel v jej prospech jej otec a aj trikrát vložil po 50 000 Sk, v konaní nepreukázala.

28. Čo sa týka pôžičky od otca žalobcu v sume 400 000 CZK, ktorú súd prvej inštancie nezohľadnil (bod 31. napadnutého rozsudku), čo namietal žalobca, k tomu odvolací súd uvádza, že so záverom súdu prvej inštancie sa stotožňuje. Dôkazné bremeno ohľadne preukázania tejto pôžičky mal žalobca, pričom jej existenciu preukazoval jeho tvrdením, podporeným výpoveďami svedkov otca žalobcu J. B. a uja žalobcu B. B., pričom sám otec žalobcu J. B. uvádzal, že o túto pôžičku ho požiadal syn, nikto pri tom nebol, následne to hovoril bratovi B. B., finančné prostriedky mal odovzdať synovi v hotovosti, žiaden doklad o tom nemajú, pričom žalovaná existenciu a vedomosť o tejto pôžičke od počiatku, teda už v prvom vyjadrení k žalobe, popierala a na takomto postoji zotrvala v priebehu celého konania. Vychádzajúc z takto vykonaného dokazovania, nepovažoval tvrdenie žalobcu o tejto pôžičke od jeho

otca za preukázané, preto považoval záver súdu prvej inštancie za správny. Takýto záver považuje za správny aj z dôvodu, že svedok J. B. pri výsluchu tiež uviedol, že peniaze mali vrátiť vtedy, keď ich nepustili bývať do bytu, a keď sa rodinný dom dokončil, avšak ak by sa nasťahovali do bytu, peniaze by nežiadal, ale museli by na nich byť prepísané, teda možno sa stotožniť so záverom súdu prvej inštancie, že išlo o iný záväzkový vzťah. Okrem toho, je tiež málo pravdepodobné, aby bola pôžička v sume 100 000 CZK poskytnutá v júni 2016, teda v mesiaci, keď sa žalobca z domu odsťahoval, teda tieto peňažné prostriedky, ak by aj boli žalobcovi poskytnuté, neboli by už použité na stavbu domu, ako tvrdil žalobca. V takomto vyhodnotení uvedených skutkových okolností súdom prvej inštancie odvolací súd nevidel pochybenie a nemožno hovoriť o tom, že súd prvej inštancie postupoval inak pri posudzovaní vnosu žalobcu a žalovanej, pretože práve u oboch postupoval rovnako, keď mu na preukázanie pôžičky alebo vnosu nestačilo len preukázanie svedeckou výpoveďou rodinných príslušníkov, ale tvrdené skutočnosti mal za preukázané až vtedy, ak boli preukázané ešte aj iným dôkazom.

29. Ďalšou odvolacou námietkou žalovanej bolo nesprávne započítanie spoločného záväzku na základe zmluvy o úvere, keď žalovaná mala za to, že tento úver nemal byť zohľadnený, pretože ním z časti bol uhradený predchádzajúci úver žalobcu a sumu 3 500 eur žalobca použil na kúpu motorového vozidla, ktoré nechal napísať na brata. Tento úver vo výške 12 500 eur bol stranám sporu poskytnutý VÚB, N. na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ zo dňa 15. 03. 2016 („druhý úver“), v tejto zmluve boli dlžníkmi tak žalobca, ako aj žalovaná, pričom zo zmluvy vyplýva, že suma 7 069,48 eura bude použitá na splatenie zostatku spotrebiteľského úveru č. 00597151110614 poskytnutý spoločnosťou VÚB, N. („prvý úver“). Prvý úver na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ bol poskytnutý žalobcovi na základe zmluvy zo dňa 11. júna 2014 a v tejto zmluve bol dlžníkom len žalobca. Tvrdenie žalovanej, že prvý úver bol úverom žalobcu pred uzavretím manželstva, bolo predložením tejto zmluvy vyvrátené. Následne žalovaná už uvádzala, že ak aj bol čerpaný počas manželstva, nemala o ňom vedomosť a žalobca nepreukázal, na aký účel boli peniaze použité. Odvolací súd upriamuje pozornosť na rozhodnutie NS SR z 27. mája 2020 sp. zn. 1Cdo/27/2017, v ktorom odvolací súd uviedol, že § 145 OZ sa vzťahuje na právne úkony týkajúce sa spoločných vecí (vecí, ktoré sú súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva). Právna možnosť uzatvárať zmluvy len jedným z manželov nie je existenciou bezpodielového spoluvlastníctva nijako obmedzená. Tieto úkony sa priamo netýkajú už nadobudnutého majetku v BSM. Uzavretím takýchto zmlúv len jedným z manželov teda nevzniká spoločný záväzok manželov, ale iba individuálny záväzok toho z manželov, ktorý zmluvu uzatvoril. V širšom kontexte existencie spoločného majetku manželov sa však takáto pôžička, či úver dotýka spoločného majetku manželov, nakoľko podľa § 147 OZ platí, že pohľadávka veriteľa len jedného z manželov, ktorá vznikla za trvania manželstva, môže byť pri výkone rozhodnutia uspokojená i z majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva. Vychádzajúc z uvedeného, po zohľadnení vykonaného dokazovania, odvolací súd dospel k záveru, že v konaní nebolo preukázané, že by žalobca prvý úver, u ktorého bol len on dlžníkom, použil na svoj oddelený majetok, teda peniaze z neho boli spotrebované za trvania manželstva. V druhom úvere aj žalovaná súhlasila s tým, aby bola časť z neho použitá na úhradu predchádzajúceho úveru (ak by s tým aj nesúhlasila, na jeho úhradu bolo možné použiť prostriedky z BSM), preto potom platí, že ak úver uhradil len sám žalobca, je potrebné na tieto jeho úhrady prihliadnuť, ako to urobil aj súd prvej inštancie. Čo sa týka použitia sumy 3 500 eur z úveru na motorové vozidlo, ktoré napísal žalobca na brata, žalobca na odvolacom pojednávaní uviedol, že z druhej úverovej zmluvy použil sumu 3 500 eur na kúpu motorového vozidla Renault Kangoo, ŠPZ si už nepamätá, ale bola senická, vozidlo na neho nebolo písané, dal ho napísať na brata. Aj keď týmto vyjadrením žalobcu na odvolacom pojednávaní bolo preukázané tvrdenie žalovanej v priebehu konania, ktorá tvrdila, že z časti úveru žalobca kúpil motorové vozidlo, ktoré nechal zapísať na brata, pokiaľ ide o nezohľadnenie sumy 3 500 eur z tohto dôvodu podľa odvolacieho súdu neprichádza do úvahy, pretože z tohto vyplýva, že strany sporu by mohli mať pohľadávku voči bratovi žalobcu, čo však nemožno pri vyporiadaní BSM zohľadniť. Ak potom súd prvej inštancie zohľadnil celú sumu 15 761,02 eura, ktorú žalobca uhradil na úver po rozvoze ich manželstva, takýto postup považoval aj odvolací súd za správny.

30. Ďalšou namietanou skutočnosťou boli vnosi žalovanej, pričom žalobca namietal to, že vnos za predaj motorového vozidla Toyota žalovaná nikdy neuplatnila, preto nemal byť zohľadnený a žalovaná namietala, že okrem zohľadnenia vnosu za motorové vozidlo Toyota mal byť zohľadnený aj vnos za motorové vozidlo Nissan. K tomuto je potrebné uviesť, že žalovaná si už od prvého vyjadrenia k žalobe uplatňovala vnosi v sume 50 000 eur, 131 820 eur (tieto boli zohľadnené) a tiež vnosi v sume 500 000 Sk, 3 000 eur a 10 000 eur a odbavné 3 553,08 eura (tieto neboli zohľadnené). Na tomto jej nároku na zohľadnenie jej vnosov zotrvala v priebehu celého konania, v každom podaní ich uplatňovala v tejto

výške. Žalovaná prvýkrát uvádzala skutkové tvrdenia k motorovému vozidlu Nissan na pojednávaní dňa 22. 11. 2018, keď uviedla, že po predaji vozidla Nissan za 15 000 eur jej mama peniaze za predaj darovala, avšak z tohto jej skutkového tvrdenia si v konaní neuplatnila nárok na zohľadnenie tohto vnosu. Následne boli tieto motorové vozidlá spomínané svedkyňou matkou žalovanej pri jej výsluchu dňa 06. 05. 2019, keď uviedla, že strany sporu mali od nich dve autá (bez uvedenia, aké konkrétne), ktoré predali a peniaze im nechali. Pri jej opätovnom výsluchu dňa 27. 04. 2023 táto svedkyňa uviedla, že im (žalobcovi a žalovanej) kúpili Nissan Qashqai a Toyotu Jeep, obe autá predali a finančné prostriedky si nechal žalobca. Žalovaná na tomto pojednávaní uviedla, že Nissan bol predaný za 15 000 eur a Toyota za 23 400 eur. Ani v následných vyjadreniach žalovaná, vychádzajúc z jej skutkových tvrdení, neuvádzala vnosi, ktoré žiada zohľadniť v inej výške, ako si uplatnila už vo vyjadrení k žalobe. Ohľadne týchto vnosov potom platí, ako odvolací súd už uviedol aj vyššie (bod 21.), že v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov môže súd vyporiadať len tie veci, ktoré účastníci učinili predmetom konania. Ak nárok na vyporiadanie vzájomných investícií nebol uplatnený do troch rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva, uplatní sa zákonná domnienka vyporiadania podľa § 149 ods. 4 OZ a po uplynutí tejto lehoty už nemožno nárok na vyporiadanie vnosov uplatniť. Z týchto dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že pokiaľ súd zahrnul medzi vnosi žalovanej aj sumu 26 000 eur za predaj motorového vozidla Toyota, tento jeho záver nie je správny, pretože takýto vnos nebol žalovanou v konaní uplatnený. A pokiaľ súd nezahrnul medzi vnosi žalovanej aj sumu 15 000 eur za predaj motorového vozidla Nissan, tento jeho záver je správny, aj keď z iných dôvodov, ako uviedol súd prvej inštancie.

31. Ďalšou odvolacou námietkou žalobcu bolo, že zostatky na účtoch žalovanej mali byť zohľadnené pri vyporiadaní. Z dokladov predložených žalovanou vyplýva, že zostatok na jej účte vo M., N. číslo účtu: C. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX bol k 30. 11. 2016 5 616,14 eura a na účte číslo: C. bol k 30. 11. 2016 v sume 456,67 eura. Súd prvej inštancie ich pri vyporiadaní nezohľadnil, keď uviedol, že žalobca navrhol vyporiadať aj ďalšie bankové účty žalovanej podľa zostatkov ku dňu rozvodu manželstva, tieto účty súd nemohol vyporiadať z toho dôvodu, že žalobca ich žiadal vyporiadať až po uplynutí troch rokov od zániku BSM, čo je neprípustné. S týmto názorom súdu prvej inštancie sa odvolací súd nestotožňuje. Výpisy z účtu žalovanej od roku 2010 až do ukončenia stavby žiadal žalobca predložiť už vo vyjadrení k žalobe, pričom už v podaní zo dňa 10. 12. 2018 (teda v lehote troch rokov od právoplatnosti rozvodu) žalobca uviedol, že je potrebné zabezpečiť výpis z účtov žalovanej, aby sa dalo ustáliť, s akou sumou ku dňu rozvodu disponovala, pretože zostatok na účtoch, ani zoznam účtov mu nie je známy. Ak by aj žalobca navrhol zohľadniť zostatky na účtoch žalovanej ku dňu rozvodu až po troch rokoch od právoplatnosti rozvodu, podľa názoru odvolacieho súdu by aj toto bolo možné, vzhľadom k tomu, čo už odvolací súd uviedol vyššie. Odvolací súd preto dospel k záveru, že zostatky na účtoch žalovanej ku dňu rozvodu manželstva (18. 11. 2016) mali byť zohľadnené pri vyporiadaní BSM. Právny zástupca žalobcu navrhol pri zostatkoch na účtoch vychádzať zo zostatkov ku dňu 30. 11. 2016 a právna zástupkyňa žalovanej navrhla pri zostatkoch na účtoch vychádzať zo zostatkov ku dňu 18. 11. 2016, čo je právoplatnosť rozvodu manželstva, a to napriek tomu, že žalovaná na odvolacom pojednávaní uviedla, že sa snažila získať výpisy z účtov k 18. 11. 2016, v banke jej ich odmietli vydať. Keďže žalovaná v konaní predložila výpisy z účtov vo M., N. číslo účtu: C. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX a účte číslo: C., a zostatky na nich k 30. 11. 2016 boli známe, odvolací súd sám vyčíslil zostatky na týchto účtoch k 18. 11. 2016, keď od zostatku k 30. 11. 2016 zohľadnil všetky pohyby na účte od 19. 11. 2016 do 30. 11. 2016. Zostatok na účte číslo: C. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX potom ku dňu 18. 11. 2016 predstavuje sumu 6 320,70 eura (5616,14-0,05-8,72-2,35-5,02+108,53-3,60-2,22-2,71+300+320,70). Zostatok na účte číslo: C. potom ku dňu 18. 11. 2016 predstavuje sumu 80,94 eura (456,67+9+8,59+95,80+39,98+35,63+8,72+50+40,50+20,78-4,50-10+2,35+50+32,65+30+2+2-296-270+99+5,02+22,48+20+12,50+2-108,53+50+2+3,60+11,40+2,22+100+7,78+2+30+2+40-5-300+99-320,70). Celková suma zostatkov na účtoch žalovanej ku dňu právoplatnosti rozvodu predstavuje sumu 6 401,64 eura, ktorú pri vyporiadaní BSM zohľadnil.

32. Vychádzajúc z uvedeného, odvolací súd zohľadnil, že žalovaná počas manželstva disponovala finančnými prostriedkami vo výlučnom vlastníctve vo výške 181 820 eur (50 000 eur + 131 820 eur). Časť týchto finančných prostriedkov vo výške 64 000 eur použila žalovaná na zaobstaranie motorového vozidla AUDI A7 (zmluva o predaji motorového vozidla zo dňa 13. 01. 2012), pričom po odpočítaní kúpnej ceny tohto motorového vozidla žalovanej (tento postup súdu prvej inštancie žalovanou nebol v odvolaní namietaný) zostali finančné prostriedky vo výlučnom vlastníctve, ktoré nadobudla počas trvania manželstva vo výške 117 820 eur a žalovaná s nimi disponovala v čase začatia výstavby rodinného domu

v roku 2013, resp. v čase kúpy pozemkov a garáží patriacich do BSM, ktoré boli postupne nadobudnuté od roku 2010. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie v tom, že vzhľadom k tomu, že žalovaná bola počas manželstva najskôr na materskej, neskôr na rodičovskej dovolenke a žalobca poberal len výsluhový dôchodok, resp. mal príjmy z brigádnickej činnosti, preto možno dospieť k záveru, že kúpa nehnuteľností, ktoré sa vyporiadavajú, resp. výstavba rodinného domu bola predovšetkým financovaná z takéhoto vnosu žalovanej. Odvolací súd ustálil, že vnos žalovanej do majetku patriaceho do BSM predstavoval sumu 117 820 eur, pričom je potrebné prihliadnuť len na jednu polovicu takéhoto vnosu vo výške 58 910 eur, nakoľko pri výpočte vnosu sa zohľadňuje len polovica, pretože jednou polovicou vnosu žalovaná zhodnotila svoj majetok a druhou polovicou vnosu prispela na zhodnotenie majetku žalobcu. Keďže hodnota BSM - aktíva predstavujú sumu 175 063,88 eura mínus záväzky - pôžička od strýka žalobcu vo výške 23 500 eur, tak čistá hodnota BSM predstavuje sumu 151 563,88 eura. Hodnotu čistého BSM je potrebné rozdeliť na polovicu, v dôsledku čoho podiel žalobcu, resp. žalovanej predstavuje sumu 75 781,94 eura. Žalovanej boli prikázané nehnuteľnosti v hodnote 170 371,64 eura – 75 781,94 eura (podiel, ktorý pripadá na ňu) sa rovná podielu žalobcu vo výške 94 589,70 eura, ktorý by mu žalovaná mala vyplatiť. Keďže je však potrebné zohľadniť vnos žalovanej vo výške 58 910,- eur, tak žalovaná má povinnosť na vyrovnanie podielu zaplatiť žalobcovi sumu 35 679,70 eura (94 589,70 eura – 58 910 eur). Okrem toho, je potrebné pri vyporiadaní BSM prihliadnuť aj na záväzok z titulu úverovej zmluvy zo dňa 15. 03. 2016 - Flexi pôžička, v zmysle ktorej boli žalobca a žalovaná spoludlžníkmi voči veriteľovi VÚB a. s. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca celý úver splatil, a to v marci 2024 v celkovej výške 17 193,74 eura, pričom ku dňu zániku BSM k 18. 11. 2016 bolo zaplatených z jeho strany 8 splátok v celkovej výške 1 432,72 eura. Vzhľadom na skutočnosť, že ku dňu rozhodnutia súdu, a to dňa 08. 07. 2024, bol predmetný úver splatený, tak nie je možné vyporiadavať takýto úver s tým, že ak po rozvoze niektorý z manželov sa podieľa na zaplatení spoločného dlhu zo svojich výlučných prostriedkov, má právo na ich náhradu. Súd tak vyporiadal v rámci BSM úhrady žalobcu, ktoré ten vykonal po zániku manželstva, pričom považoval za nesporné, že žalobca vykonal úhrady zo svojich výlučných prostriedkov po zániku BSM v celkovej výške 15 761,02 eura (celkovo žalobca uhradil sumu 17 193,74 eura s tým, že do rozvodu vykonal úhrady vo výške 1 432,72). Preto súd zohľadnil pri vyporiadaní BSM jednu polovicu z týchto vykonaných úhrad po zániku manželstva vo výške 7 880,51 eura, nakoľko žalobca splácal spoločný úver po zániku BSM aj za žalovanú. Preto súd k sume 35 679,70 eura, ktorá predstavuje vyrovnací podiel žalobcu, pripočítal aj sumu 7 880,51 eura, ktorá zodpovedá sume 1 zaplatených splátok spoločného úveru, ktoré splácal žalobca z výlučných prostriedkov po zániku BSM. Okrem toho, zohľadnil zostatky na účtoch žalovanej ku dňu 18. 11. 2016, ktoré predstavujú sumy 6 320,70 eura a 80,94 eura, spolu 6 401,64 eura, z čoho polovicu je povinná žalovaná vyplatiť žalobcovi, teda sumu 3 200,82 eura. Z tohto dôvodu tak je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi sumu 46 761,03 eura (35 679,70 eura + 7 880,51 eura + 3 200,82 eura) na vyrovnanie podielu. Súd zároveň uložil žalovanej povinnosť zaplatiť takúto sumu v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku s poukazom na ustanovenie § 232 ods. 3 CSP z dôvodu, že zmenou rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd navýšil sumu, ktorú je žalovaná povinná žalobcovi vyplatiť, pričom žalobca voči stanoveniu lehoty na plnenie 30 dní v odvolaní nič nenamietal.

33. O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, 2 a § 255 CSP, keď rešpektoval názor Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 34/2021 zo dňa 26. 01. 2021, podľa ktorého pri vyporiadaní BSM v súvislosti s priznaním náhrady trov konania je potrebné vychádzať z § 255 CSP a ako základné pravidlo uplatniť zásadu úspechu vo veci s prihliadnutím aj na postoj strán v sporovom konaní a konečný spôsob vyporiadania BSM. Zohľadnil tiež uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 12. 12. 2023 sp. zn. 2Cdo/132/2022, v ktorom NS SR uviedol, že rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania v spore o vyporiadanie BSM je špecifické v tom, že toto rozhodnutie je v záujme oboch strán sporu, ide o konanie tzv. iudicium duplex, tzn., že žalobu môžu podať obe strany, pričom súd nie je viazaný žalobou. Vzhľadom na túto povahu konania, teda nejde o klasické sporové konanie, v ktorom jedna zo strán vyhrá a druhá, naopak, prehrá a rovnako ani jedna zo strán nemôže byť sankcionovaná za podanie takejto žaloby. Účastníci konania môžu súdu uviesť svoj návrh, ako vyporiadať bezpodielové spoluvlastníctvo, avšak konečné rozhodnutie je na konajúcom súde, ktorý rozhoduje na základe vlastnej úvahy (pozri aj rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Cdo/8/2008). Vzhľadom na meniaci sa postoj strán sporu v priebehu konania, skutočnosť, že každá zo strán preukázala v konaní časť ňou uvádzaných skutkových tvrdení, pričom u ani u jednej zo strán nemožno hovoriť o tom, že by jej podiel preukázaných tvrdení bol výrazne väčší, odvolací súd mal za to, že v danej veci spravodlivému rozhodnutiu zodpovedá výrok, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

34. Keďže odvolací súd vo veci samej napadnutý rozsudok zmenil, následne preskúmal aj od rozhodnutia vo veci závislé výroky a s poukazom na ustanovenie § 7 ods. 8 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v spojení so sadzobníkom súdnych poplatkov, a to položkou 6 písm. b) uložil žalobcovi, ako aj žalovanej povinnosť zaplatiť súdny poplatok, ktorý predstavuje sumu 5 251,50 eura (súd vychádzal pri výpočte súdneho poplatku z predmetu konania - z ceny všetkých vecí, resp. hodnôt patriacich do BSM, ktorá je po zaokrúhlení podľa § 7 ods. 11 citovaného zákona vo výške 175 063 eur x 3%), pričom každej zo strán sporu súd uložil povinnosť zaplatiť jednu polovicu zo súdneho poplatku s poukazom na ustanovenie § 2 ods. 1 písm. b) a § 7a písm. c) Zákona o súdnych poplatkoch, čo predstavuje sumu 2 625,75 eura.

35. Odvolací súd uložil podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 253 ods. 2 CSP žalobcovi, ako aj žalovanej povinnosť nahraďiť znalcovi E. I. J. trovy znaleckého dokazovania, ako aj povinnosť nahraďiť znalkyni E. K. L. znalečné za podaný znalecký posudok v rozsahu 100%, nakoľko takéto znalecké dokazovanie bolo vykonané v záujme oboch strán sporu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).